

OG HVORFOR GJØR DE DET ALTSAMMEN?

Dag Jørgen Høgetveit
Mai 2019

Statsministeren

VEDR. ALT

"Hva vet vel Erna Solberg om 5G-teknologier og hvordan de vil påvirke planters, dyrs og menneskers helse? Ganske sikkert like lite som de øvrige nordiske statsministrene. I mai 2018 inngikk de samarbeid om raskt å få bygd ut 5G trådløs kommunikasjon. Slik vil de gjøre de nordiske stater til foregangsland også på dette feltet." (Einar Flydal 23.01.2019; einarflydal.com)

Vedl. noe om 5G m.m.

Dag Jørgen Høgetveit

Vedl.: D.J.H.; Og hvorfor gjør de det alltsammen?

OG HVORFOR GJØR DE DET ALTSAMMEN?

"Med begge hender arbeider de på å få det onde til å synes godt; fyrsten krever, og dommeren er villig mot betaling, og stormannen sier hvad han ønsker, og således forventer de retten." (Mika 7,3; jf. Salme 94,20)

Om rettssikkerhet, elektro-tåke, forsvar, 'idioter', privatsfære, korn, 'barnevern', karbonspøkelse, presse, generell EU-fori m.v.

Dag Jørgen Høgetveit; mai 2019

JUS

Straffedom i Norge er, om ikke under enevelde eller quisling-styre, ellers tradisjonelt en oppgave for en gruppe likemenn.

Herreds- og byretten forsvant for tingretten. Man har forlenget begrenset retten til prøvning for 2. instans. Det forventes at Domstolkommisjonen i oktober vil forselå mange av 59 tingretter fjernet.

Den 'tredje statsmakt' drar under 2 promille av statsbudsjettet. "'Vi er en mager virksomhet som ikke tåler å bli avmagret enda mer" uttalte domstoldirektør Sven Marius Urke under høringen om statsbudsjettet for justiskomiteen tidligere i år. Men magrere vil det bli. Regjeringens avbyråkratiserings- og effektiviseringsreform vil dra ostehøvelen jevnt og trutt over budsjettene til den tredje statsmakt og svekke dens evne til å fylle sitt ansvar, også som regjeringens viktigste kontrollør." (Daværende leder i Advokatforeningen, Jens Johan Hjort; Aftp.15.11.18) Hjort siterer The Lancet: "Rettsstatsprinsippene er kvaliteter i en politisk kultur som legger stor vekt på verdier som god og ansvarlig myndighetsutøvelse og respekt for grunnleggende rettigheter." Men slik "politisk kultur" er ikke allesteds; som Hjort bemerker: "Flere steder blir rettsstaten presset i kne, med hensikt. Av statsledere som ikke ønsker dens kontrollerende og modererende motmakt."

"Adgangen til å få straffesaker prøvet i to instanser kan redde uskyldige mennesker fra lange fengselsstraffer. Denne rettigheten har regjeringen allerede begrenset for saker med strafferamme under seks år. Nå vil de gjøre det samme for de lengste straffene." Skriver leder av Advokatforeningens forsvarergruppe, Marius Dietrichson; Aftp. 11.04.19. "... da ankesiling for straffesakene med korte straffer ble innført, ... uttalte <dep.> at "departementet legger særlig vekt på at det skal være en ubetinget ankeadgang i de alvorligste sakene" (Ot. prp. nr. 78(1992-1993)).

Kan vi spørre Justisdepartementet om hvorfor dette er annerledes i dag?"

"Vi som har vårt virke i retten, vet at det bildet politiet tegner i sine dokumenter kan stå langt fra det man opplever under vitneavhør i retten.

Der kommer det frem avvik fra politiets referater, vitner som gir supplerende informasjon eller svarer på spørsmål som politiet ikke har interessert seg for, og mer. Også selve tingrettsdommen kan beskrive forholdene på en måte som en senere lagmannsrettsbehandling skaper endringer i.

Det er ikke uvanlig at forskjellene gjør at også dommen endres."

"Regjeringen foreslår nå at ingen skal ha krav på å anke en tingrettsdom til lagmannsretten. Alle anker skal siles. Silingen skal gjøres etter tingrettens dom og politiets straffesaksdokumenter.

Alvorlige drapssaker risikerer å bli endelig avgjort uten at aktørene får snakke med dommeren, uten meddommere, muntlighet, bevisumiddelbarhet og andre sentrale rettssikkerhetsgarantier.

Justisdepartementet uttaler i en pressemelding 13. mars i år at dette vil gi en "umiddelbar effektiviseringsgevinst".

"Ansvaret for det endelige utfallet av de mest alvorlige tiltalene kan nå bli flyttet fra lagmannsrettens saler, hvor vanlige folk deltar i behandlingen, til fagdommernes lukkede kontorer. Det er fristende å minne regjeringen om at rettssikkerhet er et sårbart og komplisert begrep, med mange ingredienser.

Grundighet og tid i domsbehandlingen, er to av de viktigste. Man behøver ikke ond vilje for å sende uskyldige mennesker i fengsel. Det holder å ha det tra-

"Man behøver ikke ond vilje"; det kan forsåvidt holde med en oppfattet forventning og fravær av kontrollmekanisme, herunder de få gjenværende "vanlige folk ... i behandlingen"; Halvdan Koht skrev (i Frihet og lov s.28.66): "Kvar fri mann hadde rett, ja skyldnad, til å møte på tinget i sokna si, gje si røyst der til vedtak for sams bate og sitta til doms over lovbrott." Men "Tanken om at samfunnet ålment skulle vera verjaren for lova hadde måtta vike for regjeringsmakta, og eineveldet fullførte denne voksteren. Det var eit tap at det samstundes vart slutt på at folket var aktivt med i dom og rettsliv." Et tap for almuen; men naturlegvis ikke for dem som evt. ønsker rettsstridige straffeforfølgelser.

Å hale ut disse som over tiår synes planmessig å avvikle rettssamfunnet, kunne være oppgave for brysomme gravejournalister - før journalistene selv, og andre politisk brysomme elementer, blir gjenstand for politisk motivert 'rettergang'.

"30. oktober 1804 sendte Kanseliet i København ut arrestordre på Hans Nielsen Hauge der det blant annet het at han i flere bøker hadde vist forakt for geistligheten og ytret meninger som var til skade for enkeltindivider, staten og det alminnelige vel." "... flere av bøkene og den utbredte møtevirksomheten ble oppfattet som en trussel mot staten. Hauge var den første i Norge som på et fritt grunnlag nådde ut til folk flest med Guds ord, og det med et budskap som var helt i tråd med det sentrale kristne innholdet. Den første som gjorde noe sånt i Norge, ble altså arrestert. Med et moderne ord er det all grunn til å se hans virksomhet i et ytringsfrihetsperspektiv." (Dag kullerud; Bibelen - Boken som formet vår kultur; s.27-8)

Kort var "Hauges religiøse virksomhet ... i konflikt med presteskapets forkynnelsesmonopol, og i sine økonomiske foretagender kom han i konflikt med de etablerte handelsmenns monopoler." (Einar Molland) Etter 10 tidligere fengslinger var Hauge fra 1804 stort sett fengslet til høsten 1811, gjenstand for regjeringsoppnevnt undersøkelseskommissjon. Dom des. 1812; to års festningsarbeid pluss omk. for brudd på 'konventikkelplakaten' av 1741 samt fornærmelige ytringer mot øvrigheten, især presteskapet. Ved Overkriminalretten redusert til bot 1000 rdl. pluss omk.

Biskop Peder Hansens siste embedsskrivelse i Norge er datert 24.04.1804. "Initiativet til en aksjon mot Hauge, som senere førte til arrestasjonen av ham, ble tatt av kristiansandsbiskopen Peder Hansen i et brev til kongen i København. Brevet ble tilskyndet av handelsstanden i Kristiansand som ikke likte at Hauge og hans venner hadde flere forretningsmessige vellykte foretak. Hauge var for øvrig, som vi vet, en meget nøysom mann." (Jens Vetland m.fl.; Sørlandet bak smeigeteppet; s.82)

"Hugenottenes traumatiske opplevelse på Bartolomeusnatten frembrakte tre bøker som utløste en veritabel revolusjon, fra middelalderens styreform til den moderne formen vi kjenner med grunnlovsstyre. Francois Hotman, Theodore Beza og muligens Philippe du Plessis-Mornay skrev de tre verkene jeg tenker på. Overgangen som ble utløst av disse skriftene sørget for at rettssikkerheten og borgernes rettigheter ble viktigere enn monarker og pavers tyranniske tilbøyeligheter. Lovens forrang og folkets autoritet kom til uttrykk i konkrete institusjoner som parlamenter og domstoler som ikke lenger var underlagt kongers luner. Disse tre bøkene, som i en fellesbetegnelse blir kalt "Frihetstrilogien", viser hvilken rolle Bibelen spilte i fremveksten av moderne friheter." "Selv om det sekulære vestlige akademia overser Bezas grunnleggende rolle i å forme Vestens politiske tanker, har hans prinsipp om et uavhengig rettsvesen blitt noe Vesten tar for gitt. Som asiat begynte jeg å verdsette dette prinsippet da jeg opplevde det motsatte. Smålige politikere kunne be korruperte dommere om å kaste meg i fengsel på oppdiktede anklager." (Vishal Mangalwadi;

Boken som skapte din verden - Hvordan Bibelen formet den vestlige sivilisasjons sjel; s.322-3)

3

Mangalwadi (s.320) går bak til Magna Carta fra 1215; "Kongen kunne ... ikke arrestere eller straffe noen "fri mann" bare ut fra rykter eller mistanker. Denne samlingen av engelske borgerrettigheter sørget for at "ingen fri mann skal tas eller fengsles eller disseises <fratas rettmessig besittet eiendom> eller bli gjort fredløs eller ruinert på noe vis. Vi vil heller ikke gå eller sende noen mot ham, bortsett fra ved rettmessig dom av hans likemenn eller ved landets lov". Med andre ord kunne verken liv, frihet eller eiendom fratas noen uten at det var bestemt av personens likemenn, og da bare ved rettssikker dom etter landets lover. Langton etablerte dette prinsippet om at loven sto over herskeres myndighet ved å kreve umiddelbar oppreisning for ethvert lovbrudd, selv av kongen, og gi baronene tillatelse til å gjøre bevæpnet motstand hvis han nek- tet."

"At Runnymede, at Runnymede, Your rights were won at Runnymede! No freeman shall be fined or bound, Or dispossessed of freehold ground, Except by lawful judgment found And passed upon him by his peers. Forget not, after all these years, The Charter signed at Runnymede.

And still when mob or Monarch lays Too rude a hand on English ways, The whisper wakes, the shudder plays, Across the reeds at Runnymede. And Thames, that knows the moods of kings, And crowds and priests and suchlike things, Rolls deep and dreadful as he brings Their warning down from Runnymede!" (Rudyard Kipling; The Reeds of Runnymede)

Rodney Stark (How the West Won; p.100): "... dels fordi viking-tradisjoner begrenset kongers makt over adelen, påtvang de normanniske baroner i 1215 kong Johan Magna Carta, derved tagende det første skritt mot demokratisk styre."

'Juryen' har over tid vært en noe omskiftelig institusjon; den kom til England med normannerne.

Winston Spencer Churchill (Historie I; s.208-11): "Jurysystemet er kommet til å representere alt det vi forbinder med engelsk rettspleie, for så lenge en sak må granskes av tolv hederlige og uhildede menn, har både den anklagede og anklageren en garanti mot vilkårlig forvrengning av loven. Det er dette som skiller retten slik den håndheves ved engelske domstoler, fra de kontinentale rettergangssystemer som bygger på romersk praksis."

"Et menneske kan bare bli tiltalt for en sivil eller kriminell forbrytelse som er klart definert og i overensstemmelse med loven. Dommeren er oppmann, han avsier sin dom på grunnlag av de beviser partene beslutter å legge frem. Vitnene forklarer seg offentlig og under eds ansvar. De blir forhørt og kryssforhørt, ikke av dommeren, men av partene selv eller av deres juridisk kvalifiserte og privat ansatte representanter. Sannheten av deres vitneprov blir ikke vurdert av dommeren, men av tolv "gode og rettsindige menn", og først når denne jury har tatt stilling til kjensgjerningene, har dommeren myndighet til å avsi dom og ilegge straff eller bøter i samsvar med loven. Alt dette kan forekomme oss selvsagt, ja, bent frem banalt, så lenge vi ikke har satt oss inn i det motsatte system, som fremdeles er det rådende i store deler av verden. I henhold til romerretten og de systemer som bygger på den, var en rettssak i disse urolige århundrer ofte en inkvisisjon, og i enkelte land er den det fremdeles. Dommeren undersøker på egen hånd den sivile forseelse eller kriminelle forbrytelse det dreier seg om, og denne undersøkelsen foregår for en stor del uten kontroll. Den mistenkte kan bli forhørt i enerom. Han må svare på alle de spørsmål som blir stilt ham, og hans rett til å la seg representere av en juridisk rådgiver, er begrenset. Vitnene mot ham kan forklare seg for lukkede dører og i hans fravær, og først når man er ferdig med alt dette, blir siktelsen eller tiltalen mot ham utformet og offentliggjort. Resultatet er ofte hemmelige trusler, tvungne tilståelser, tortur og avpressede erklæringer om skyld. Da Henrik 2.s sønnesønns sønn Edvard 1. døde, var den engelske kriminal- og sivilprosedyre blitt støpt i en form og en tradisjon som i det alt vesentlige blir fulgt av de engelsktalende folk den dag i dag. Når det gjelder alle krav

og tvister, enten de dreier seg om beiteland i Midt-Vesten, oljefelter i California, saueavl og gullgruver i Australia eller maorienenes territoriale rettigheter, er disse regler iallfall i teorien i samsvar med den prosedyre og den domstolbehandling som er utviklet på grunnlag av den gamle engelske rett."

JUS FORTSATT; DVS POLITI

Ikke likemenn som domsmenn, ikke lokale rettsinstanser, ikke lokalt politi, herunder det mangehundreårgamle lensmannsinstitutt. (Og la oss si det slik: Det er ikke uforståelig at "det er besluttet at familie- og barnevernssaker skal sentraliseres, og kun behandles ved noen få store domstoler." (Nat.06.05.19))

Tre år før jurylov av 1887 skrev lensmannslov av 1884 at amtmand tilsetter blant herredsstyrets kandidater. Asch.konv.leks. skriver noen decenniener senere at "Amtmanden beskikker 1. efter valg blandt tre af herredsstyret foreslaaede mænd. Der er omtrent 460 lensmandsdistrikter. Som oftest falder de sammen med herrederne." Hver kommune sin lensmann - fortrinnsvis en hjemmehørende.

"-Tidligere het det en kvalitets- og strukturreform. Så kom påtrykk fra fagorganisasjonene og Kommunesektorens organisasjon KS for å beholde nærpolitiet. Plutselig over natten skiftet reformen navn. Men ingenting i reformen er forandret fra utgangspunktet, sier" Carl Marius Michelsen, leder i NTL, Politiet (Nat.25.03.15).

"Jeg har konsekvent omtalt den som "den såkalte nærpolitireformen" eller satt reformnavnet i anførselstegn, og fått kritikk for at det er harselerende omtale av en viktig og nødvendig reform.

Formålet med å omtale "nærpolitireformen" på denne måten er ikke å harselere med den, men for å synliggjøre at "nærpolitireformen" er et navn som er designet for å underslå effekten av den: En reform som innebærer en sterk sentralisering av politietaten." (Pol.red. Kato Nykvist; Politisk bedrageri på høylys dag; Nat.13.04.19) "... tilslørte de konsekvensene med å hevde at en "nærpolitireform" skulle "sikre tilstedeværelse av et kompetent og effektivt lokalt nærpolti". Det ble skapt bilder av et moderne, omreisende politi, som skulle løse kriminalgåter på I-pad nærmest på løpende bånd."

"Resultatet ble som ventet. I en fersk rapport fra Arbeidsforskningsinstituttet framgår det at åtte av ti politifolk er "helt uenig" eller "litt uenig" i at reformen gir et bedre polititilbud. De spurte oppgir at de mener politiet er blitt fjernere fra folk flest i det daglige. Nesten to tredjedeler sier de går hjem etter endt arbeidsdag med "en dårlig følelse i magen"."

Jøran Kallmyr "tviholder likevel på fortellingen om at reformen gir et bedre nærpolti: "Det er ikke sånn at det nærpolitiet skal gjøre er å ta dem som har trimma mopeden, det nærpolitiet nå skal gjøre er at de guttene og jentene som sitter på gutterommet langt der ute i distriktene også skal få hjelp", sa han i NRKs Politisk kvarter, med henvisning til at politiet nå er bedre rustet til å bekjempe nettovergrep.

Det politiske bedraget fortsetter. For det første antyder Kallmyr at de nedlagte lensmannskontorene drev med uviktig politiarbeid. For det andre setter han opp et falskt dilemma: At vi må velge mellom et stedlig politi som bekjemper gammeldags småkriminalitet, eller et politi som er i stand til å bekjempe ny, og mer alvorlig, kriminalitet.

Det er selvsagt ikke slik at de av oss som er opptatt av at politiet skal ha gode lokale kunnskaper - fordi vi tror at det har en viktig kriminalitetsforebyggende effekt, samtidig mener at det skal være fritt fram for nettovergrep eller annen "ny" kriminalitet."

"Hva om Frps justisministre... hadde satset på innspillene og advarslene fra erfarne politifolk i Oslo. Det er grunn til å merke seg at den kraftige økningen i antall ungdomskriminelle tok av i 2016.

Man hadde gjenger og ungdomskriminalitet før dette også, men de ble bekjempet - og holdt i sjakk, ved at politiet hadde spesialgrupper som kontinuerlig job-

bet mot gjeng- og ungdomskriminaliteten, samtidig som man jobbet aktivt forebyggende. Men så fikk man "nærpolitireformen", da skulle alle politidistrikter organiseres på samme måte. Dermed ble disse spesialgruppene samlet i en stor felles avdeling, som skulle kunne rykke ut med store ressurser når det ble behov. Man la altså om til et politi som skulle "komme etterpå", etter at kriminaliteten hadde funnet sted - ikke spesialgrupper som aktivt overvåket og fulgte gjengmiljøene, for i forkant å hindre forbrytelser.

Nå klager enkelte politifolk på at ungdommen har manglende respekt for politiet. Er det så merkelig? Det er det samme som skjer når en skoleklasse har vikar. Hadde man hatt faste politifolk i utsatte områder som fulgte opp kritiske grupper, så kunne politiet opparbeidet både respekt - og tillit. Nå dukker politifolkene opp som "vikarer", personer man ikke har noe forhold til. For det er vel reell respekt politiet ønsker, ikke "respekt" basert på frykt, slik man har i en del andre land", spør Odd E. Rambøl (Kl.k.08.05.19).

I kronikk (Nat.18.11.16) summerer pensj. lensmann John Wold at "med tilsynelatende kunnskaps- og historieløse lokal- og rikspolitikere, godt hjulpet av diverse eksperter og NPM-entusiaster, ser det ut som om det går slik: Fra en etat som var Kongens OG almuens mann til et bevåpnet, teknokratisk fjernpoliti." Kombiner enn videre et "teknokratisk fjernpoliti" med oven skisserte 'retts'-vesen ...

Å kaste gode penger etter vanartige institusjoner som Politidirektoratet, 'Barnevernet' eller Forsvarsdepartementet, vil, om noe, kunne gjøre vondt verre. Ang. 'politisk bedrageri' eller realitetsfjern politisk retorikk, nevnte noen nylig en (fhv.) straffelovsparagraf (105): "Den, som... ved løgnaktige Forespillinger... søger at øve Indflydelse paa en andens Optræden eller Stemmegivning i offentlige Anliggender... Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes."

POLITISK BLENDVERK FORTSATT; (LUFT-) FORSVARET

"Det er drøyt to uker siden P3 Orion fløy operative tokt i nordområdene", skrev Forsvarets operative hovedkvarter til Klassekampen" nylig.

"Nedleggelsen av flybasen på Andøya og overgangen til nye overvåkingsfly har lagt stort press på Forsvarets evne til å overvåke havet. Mange av de ansatte har sluttet, andre er nå i opplæring på nye fly.

Samtidig har mange av dem som fortsatt jobber i overvåkingsskvadronen, flyttet fra øya. Klassekampen erfarer at omkring halvparten av personellet nå pendler til Andøya for å gå på jobb.

Overgangen til nye fly og nedleggelsen av flybasen har svekket beredskapen kraftig. -Det er meget alvorlig at vi ikke får fly i lufta like før en russisk skyteøvelse, sier leder i Norges offisers- og spesialistforbund, Torbjørn Bongo. -Situasjonen er nå meget anstrengt, legger han til."

"... overgangen til nye fly har ført til redusert bruk av overvåkingsflyene. -Det er en risiko som vi har visst om lenge. I tillegg kommer stresset med gamle fly og det at vi har tynt med personell. Så det er klart, vi flyr ikke så mye som jeg hadde ønsket, sier" Sjef FOH, gen.lt. Rune Jakobsen.

'Risikoen' var naturligvis kjent - men hva er det 'man' rent faktisk driver på med?

Maj. John Berg skriver (Aft.p.26.02.18) at "Vi skifter ut våre Orion maritime overvåkingsfly med dyre Poseidon, mens tyskerne vil fly Orion til 2035. Vi kan produsere nok flytid med tre Poseidon, men kjøper fem".

Exit Andøya. "Forsvaret tvinges nå til å etablere seg med F-35 og P-8 på et sted som årlig snart har en million reisende. De som opererer P-8 og F-35 lurer på om dette er en spøk. Det enormt strenge sikkerhetsregime som er på Ørland rund F-35 er i sterk kontrast til hva som planlegges på Evenes, hvor F-35 og P-8 blir nødt til å takse noen få meter fra sivile passasjerer." Skriver Rune Øverås, flyoperativ i Forsvaret siden 1989 (Kl.k.09.04.19).

"Ser man på den nye sikkerhetspolitiske situasjonen i nordområdene, og hvordan Russland bygger mange nye baser og ruster opp alle de gamle, så er gjeldende langtidsplan for Forsvaret i nord en fallitterklæring. Å legge ned alle flystasjoner, for så å gjenåpne en trang og kupert flystasjon som med god grunn ble lagt ned på 1990-tallet, er en katastrofe." "De med militær flyoperativ kjennskap til Evenes Flystasjon sitter målløs og fatter ikke hvordan Forsvaret skal klare seg med Evenes som eneste militære flyoprative base i nord."

Nei. Men observerer en samtidig avvikling av en stående BrigN-bataljon, fjerning av hærdekkert helikopterkapasitet og legger til eliminering av kullgraverboots from Svalbard - så demrer kanskje en mulighet? Legg til Olavsvern.

Brig. Eldar Berli (Aft.p.08.05.19): "Regjeringen har selv definert egne tiltak som "nødvendige og riktige". Da antar jeg at de mener reduksjonen på en tredjedel av våre stående kampstyrker også? Gjennomføres planen, blir det flere amerikane, engelskmenn og nederlendere i Nord-Norge enn norske soldater."

"I hvor stor grad er USAs sikkerhetsinteresser i nordområdene våre egne? Ønsker vi å kunne si nei til noe USA ber oss om? Gjør vi oss for avhengig av permanent integrasjon i vårt nasjonale forsvar, blir det svært vanskelig."

(Ellers er interessant hvordan pensjonerte generaler og forsvarsødere fremtrer som senterpartister og forsvarsfremmere: Gen.lt. Bernt Iver Ferdinand Brovold fremholder (med Liv Signe Navarsete, Nat.08.05.19) behovet for personellvolum i Heimevernet og nevner at "Tidligere var Heimevernet på om lag 83.000 soldater. Under Høyres Krohn Devold ble Heimevernet redusert med 33.000 soldater. Dagens regjering har fortsatt nedprioritering av Heimevernet...")

Hva Brovold ikke nevner (og Navarsete kanskje har glemt) er at HV-sjef Brovold (kronikk, Aft.p.29.01.04) "ønsker ... ikke mer penger til å opprettholde dagens mannskapsstyrke på 83 000 mann." "Min bekymring retter seg særlig mot de krefter som ivrer for å utdanne og opprettholde en betydelig større mannskapsmengde enn det Heimevernet har behov for." "... personellvolumet må tilpasses Heimevernets behov og utgjøre inntil 50 000 mann".

Brovold anno 2019 skriver at "Heimevernet ... skal være overalt alltid", medens Heimevernets "Overalt - Alltid" utgikk eksplisitt ved gen.maj. Brovolds til-treden som HV-sjef 2003, og dukket, hva jeg har kunnet se, relativt nylig opp igjen med gen.maj. Eirik Johan Kristoffersen.)

APROPOS LUFT-'FORSVAR'; LIBYA

(Hva skal en småstat med skvadroner Joint Strike Fighter alias F-35 - annet enn nettopp nytte dem til formålet, evt. miste hele kapasiteten når 'fi' har harvet rullebanen utenfor sikre sheltere? Multimilliard-luftvern gjør kanskje 'alle-eggene-i-en-krug' trygt, dvs. slik at shelterne i prinsippet ikke behøves? "Både Arbeiderpartiet og Høyre har tung politisk prestisje i kampflyanskaffelsen. Anskaffelsen gjennomføres, uavhengig av hva flyet faktisk kan brukes til eller hva det koster." (Brig. Eldar Berli; Aft.p.08.05.19))

Men det var humanitær bombing i Afrika noen uker før det rikspolitiske miljø hersteds tok seg nær av en enslig bombe i det norske regjeringsskvartalet: ""Deltagelsen oppfylte alle konstitusjonelle krav og alle humanitærrettslige prinsipper", slo saksordfører Knut Arild Hareide (KrF) fast i Stortinget i går. "Vi står inne for det vi gjorde", sa Ap-leder og daværende utenriksminister Jonas Gahr Støre." (Pol.red. Bjørgulv Braanen; Kl.k.03.04.19)

Jon Hellesnes (Kl.k.17.04.19) skriver: "Stortinget har avslutta Libya-saka med ei sjenerøs sjølvvurdering, framført av saksordføreren, Knut Arild Hareide (KrF). Berre representanten Bjørnar Moxnes (Rødt) dissenterte. Følgeleg adresserer eg ikkje dette skriftstykket til parlamentarikarane. Merknadane mine er retta til vanlege norske statsborgarar, for utanfor Stortinget er neppe alle ferdige med den norske krigsdeltakinga. Først minner eg om visse ting som skjedd før møtet i Stortinget 29. mars 2011, då regjeringsmedlemmer og parlamentarikarar stadfesta det dei hadde gått inn for ei veke tidlegare.

Alt 19. mars 2011 bomba franske, britiske og amerikanske fly mål i Libya, og

opprørarane fekk fleire våpen frå USA. Same dagen sa den britiske forsvarsministeren at aksjonen gjekk ut på å avskaffe Gaddafi-regimet; utanriksministeren i USA, Hillary Clinton, hadde alt vore på amerikansk fjernsyn med ytringa "Gaddafi must go". Den 23. mars ble det kjent at flystyrken til Libya var destruert. Noka flyforbodssone var altså ikkje lenger aktuell. Men Nato dreiv krigen vidare. Den afrikanske uionen (AU) hadde akseptert ei flyforbodssone i Libya på det vilkåret at det først blei ei reell forhandling om fred, men oppdaga at Nato ikkje ville ha fred, men krig. Flyet med fredsforhandlarar fekk ikkje lande i Libya. AU brukte sterke ord mot den vestlege valdsmakta. Den arabiske li-gaen snudde òg. Så begge desse ikkje-vestlege organisasjonane fordømte bombe-aksjonen før 24. mars.

I Stortinget 29. mars 2011 snakka regjeringsmedlemmer, partileiarar og parlamente-ntarikarar som om ingenting av det ovannemnde hadde skjedd. Eg har undersøkt den norske politiskaråttferda ut fra ein hypotese om sjølvbedrag. Den alternative tēsen ville ha vore kaldklok kynisme."

"Før Nato starta luftkrigen, framheva minst ein afrikansk biskop at Gaddafi-re-gimet verna den kristne minoriteten. Det torde vere lett å forstå at dette vernet var nødvendig for at dei kristne skulle kunne overleve i eit land der det også var mange fanatiske islamistar <kanskje et sted også å huske Irak-krigen>. Men Nato-kommandoen tok ikkje omsyn til dette. I staden gav luftkrigen, som Norge deltok i, opprørarane handlingsrom. Ola Tunanders bok "Libyakrigen" dokumenterer at omfanget av massakrane av sivile kristne blei enormt. "Dei dre-pne blei rutinemessig redefinerte som Gaddafis svarte leigesoldatar." Etter av-skaffinga av Gaddafi-regimet var ingen kristen att i landet.

Verken kommentariatet eller rikspolitikarane har gjort den etniske reinsinga i Libya til noka sak. Derimot fordømde dei same illgjering i det tidlegare Jugos-lavia i 1990-åra. General Ratko Mladic massakrerte fleire tusen sivile bosni-ske muslimar. "Alle" innsåg at dette var i strid med reglar for krigføring, og fordøminga er framleis sterk. Generalen sit i fengsel på livstid.

Det torde vere enkelt å gå med på at det er like ille å massakrere svarte sivi-le kristne som kvite sivile muslimar. Dessutan var omfanget større i Libya." Andre følger av norske luftforsvarsartøy på avveie i Afrika tør vere bedre kjent.

Braanen igjen: "Konklusjonen på Stortingets evaluering av den norske krigsdel-takelsen i Nord-Afrika - i et land og en region vi visste fint lite om - er at dette vil skje igjen."

"Flertallet innrømmer at den norske deltakelsen i Natos "out-of-area-operasjo-ner" er i strid med Grunnlovens paragrafer 25 og 26, der det heter at norske styrker ikke må overlates i fremmede makters tjeneste og ikke kan brukes uten-for rikets grenser uten Stortingets samtykke. Likevel har stortingsflertallet i mange år valgt å se bort fra disse bestemmelsene. I stedet for å regne dette som brudd på Grunnloven velger Stortinget å si at siden det så mange ganger har brutt med Grunnloven, må dette regnes som gjeldende rett.

"Konstitusjonell praksis over flere tiår har ført til at Grunnlovens ordlyd ikke lenger gir et dekkende uttrykk for gjeldende rett", slår stortingsflertal-let fast."

Mer omsvøpssløst kan det vel ikke ventes fra Stortinget at det har forlatt styre ved lov.

FØRSTENS INNE PÅ VESTLIG STØTTET JIHAD

Norske F-16 bisto også muhammedanerne med overtagelsen av Kosovo; den tok om-kring 70 år.

"Gjennom denne stadig tilbakevendende jihad som begynte i det syvende århundre, ble nesten tre fjerdedeler av kristenhetens opprinnelige territorium - inkludert hele Nord-Afrika, Egypt, Stor-Syria og Anatolia - permanent underlagt Is-lam.

Europeiske nasjoner og territorier som ble angrepet og/eller kom under muslimsk okkupasjon (noen ganger i århundrer) inkluderer: Portugal, Spania, Frankrike,

Italia, Island, Danmark, England, Sicilia, Sveits, Østerrike, Ungarn, Hellas, Russland, Polen, Ukraina, Litauen, Romania, Albania, Serbia, Armenia, Georgia, Kreta, Kypros, Bosnia-Herzegovina, Makedonia, Hviterussland, Malta og Sardinia. Bare i tidsrommet fra det 15. til det 18. århundre ble omkring fem millioner europeere bortført og gjort til slaver som følge av jihad <se herom i Vetle Lid Larsen; 1001 natt; s.88-0>. (Nøyaktig hvor mange som ble kidnappet under de store arabiske slavetoktene mot Europa i den dårlig dokumenterte perioden mellom det 8. og det 11. århundre er ukjent.)"

"... selv mens det osmanske imperiet var begynt på sitt langsomme tilbaketog fra Øst-Europa, forårsaket muslimske slavesankere fra det muslimske Nord-Afrika stor ødeleggelse langs hele Europas kyster og nådde til og med Island. USAs første krig - som ble utkjempet endog før landet kunne velge sin første president - var rettet mot disse slavedriverne. Da Thomas Jefferson og John Adams spurte en nord-afrikansk ambassadør om hvorfor hans landsmenn tok amerikanske sjøfolk som slaver, "svarte ambassadøren at det var begrunnet i lover gitt av deres profet og som var skrevet inn i deres koran om at ... det var deres rett og plikt å føre krig mot dem <ikke-muslimene> hvor de enn kunne finnes, og å gjøre slaver av alle de kunne ta til fange. ..."

Kort sagt: Gjennom mer enn et årtusen - avbrutt av motangrep fra korsfarere som det moderne Vesten er besatt av <da "den middelalderiske kristenhets stålkleddede feudalaristokrati, som selv i stor grad besto av omvendte etterkommere av vikingene, satte en grense for arabernes landevinninger" (Churchill; Historie I; s.100)> - utgjorde islam en eksistensiell trussel mot vestlig sivilisasjon, slik jeg fyldig har dokumentert i min nye bok "Sverdet og krusmabelen: Fjorten århundrer med krig mellom islam og Vesten."

"Men ikke før hadde Europa nøytralisert islam før europeerne glemte alt de hadde lært som sin gamle motstander. Som historikeren Hilaire Belloc (1870-1953) observerte under høydepunktet til vestlig makt og muslimsk svakhet: "Millioner av moderne mennesker fra den hvite sivilisasjon - dvs. sivilisasjonen til Europa og Amerika - har glemt alt om islam. De har aldri vært i kontakt med den. De tar det for gitt at islam forfaller, og at det ellers bare er en fremmed religion som ikke angår dem. Islam er faktisk den mest formidable og standhaftige fienden vår sivilisasjon har hatt, og den kan når som helst bli en like stor trussel i fremtiden som den har vært i fortiden."

Men værre enn bare det å "glemme," er det at Vesten har omskrevet historien for å tilpasse den sine postmoderne paradigmer."

"Men alt dette er jo historie, kunne man innvende. Hvorfor trekke det frem igjen? Hvorfor ikke la det ligge og komme videre, - begynne et nytt kapittel med gjensidig toleranse og respekt, selv om historien må "sminkes" litt?"

Dette kunne kanskje ha vært en plausibel oppfatning om det ikke var for det faktum at omkring i hele verden fremviser muslimer den samme imperialistiske impulsen og intolerante herrefolksmentaliteten som sine forgjengere. (Det rapporteres at 215 millioner kristne for tiden opplever "høyt nivå av forfølgelse," - de fleste i den muslimske verden. Andre opplever folkemord i jihads navn.) Ingenting av dette burde overraske: I klasserommene over hele den islamske verden blir muslimske barn lært opp til å glorifisere jihad-erobringene i fordums tid, mens de forakter de vantro. Det er blitt slik at det progressive Vesten demoniserer europeisk-kristen historie."

"Det sies ofte at de som glemmer historien er dømt til å gjenta den. Hva skal man da si om dem som omskriver historien på en måte som demoniserer deres forfedre og hvitvasker forbrytelsene til sine forfølgere?"

"... vår samtid ... kalles "informasjonsalderen," ... snarere en tid hvor desinformasjon var så utbredt og akseptert at generasjoner av mennesker levde i bobler av alternative realiteter - helt til boblene sprakk," (Raymond Ibrahim; SMA INFO 1/-19)

EIN GONG VAR VI EIT SAMFUNN,
skrev Siri Helle i Dag og Tid (19.01.18).

"Teorien lover mangfold og frihet, men krever underkastelse og taushet." (Ge-

orge Monbiot; Kl.k.23.04.19) "En mindre stat ville, ifølge nyliberalismen, la autonomi og kreativitet blomstre. Resultatet er en halv-privatisert autoritær makt som er mer undertrykkende enn systemet som blir erstattet."

"De som jobber i offentlig sektor, blir nå utsatt for et panoptisk overvåkings-system". "Arbeidere møter et kafkask byråkrati, sentralstyrt og detaljstyrt. Organisasjoner som er avhengige av samarbeidsånd, som skoler og sykehus, kuttes, belæres og tvinges til å overholde kvelende retningslinjer."

Nyliberalistene møter alle "det samme problemet: demokratiet. Folk vil ikke ha privatisering, og med god grunn.

Privatisering fører enten til private monopoler eller til usammenhengende, fragmenterte tjenester som ikke fungerer. Det siste utfallet ser vi hver dag på britiske jernbaneskinner. Vi er ikke idioter, selv om vi blir behandlet som det. Vi vet hva profittmotivet gjør med offentlige tjenester.

Så flere påfølgende regjeringer forsto at de ikke kunne privatisere kjernevirksomhetene direkte. I stedet har de forsøkt å underlegge dem en "markedsdisiplin".

Siri Helle skrev om Posten. Demonteringen av den norske nasjon omfatter så meget mer, bl.a. "den storstilte sentraliseringen som nå truer infrastrukturen i hele landet, med nedleggelse av lokalsykehus, lensmannskontor, tingretter, passkontor, utdanningsinstitusjoner, Nav-kontor, trafikkstasjoner og skattekontor. Reformene er ikke koordinert av noe sentralt politisk organ; de bare "skjer" gjennom den enkelte etats beslutninger, basert på overordnede statlige krav til effektivisering og rasjonalisering.

Det siste eksempelet er planene om å legge ned Nord universitets utdanninger i Namsos, Sandnessjøen og Nesna. Det skjer til tross for forsikringer om at de lokale campusene ikke skulle rammes da sammenslåingen ble vedtatt." (Bjørgulv Braanen; Kl.k.27.04.19)

"Kommunereformen vert pressa gjennom til tross for at undersøkingar syner at tilfredsheita med tenestene i stor grad er omvendt proporsjonal med storleiken. Dessutan er den norske gjennomsnittskommunen i internasjonal samanheng stor allereie i utgangspunktet både i areal og innbyggjartal. Paradoksa står i kø." Og her kunne vel tilføyes noe om tvangsdesimering av fylkesstrukturen. "Det meste lyt altså vera stort for også å vera "robust"... Ut i frå sin struktur er det organisasjonar det er meir nærliggande å tru, gjeve det same resonnement, sto seg best på å hengja i hop, men som likevel vert splitta. Kor "robust" vert til dømes det som eingong var Norges Statsbaner etter omfattande fragmentering?" (Per Gunnar Stensvaag; Nat.17.04.19) ("God kveld, dette er togets Lokomotivfører som ønsker deg velkommen om bord på toget til Moss. Dette toget opereres i dag av Vy gruppen as. Selve toget eies av Norske Tog as og vedlikeholdes av Mantena AS. Billetten din kommer fra Entur AS. Automatene om bord er fra Togservise og Vy trafikkservice har rengjort toget. Jernbanen vi kjører på eies av BaneNor AS. Den holdes ved like av blant annet; Spordrift AS og Baneservice AS. Skulle du ha noen spørsmål, ta kontakt med togets konduktør, hen går i NSB uniform." Skrev lokfører Thomas Werner Fjeld (Facebook 28.04.19); til Aft. p. 09.05 sier han at "for oss som er ansatt er situasjonen frustrerende. Vi vet nå nesten ikke selv hvem som har ansvaret for hva"; "Jeg kunne trukket inn enda flere selskaper som er involvert i jernbanedriften. Det spesielle er at så godt som alle er eid av Samferdselsdepartementet.")

Og Hans Rustad (Document.no 08.04.19): "Globalistene som ikke vil vedkjenne seg konsekvensene av sin egen politikk, overlater initiativet til politikere som Trump. Trump har forstått at ordet "nasjon" blir meningsløst uten grenser. EU har avskaffet nasjonalstaten, og unnlatt å forsvare yttergrensene. Resultatet blir kaos og økende kriminalitet. I denne situasjonen undertegner EU Marrakesh-traktaten."

"Vår primære oppgave er å ta vare på våre familier, det er et bibelsk prinsipp, nasjonens viktigste oppgave er å beskytte sine innbyggere, men for å gjøre det,

må vi ha murer, vi må ha evnen til å si nei til dem som vil inn i landet. Vi må bruke vår forstand for å forstå hvilke konsekvenser våre valg kan føre til, det er kjernen i verdikonservativ tenkning." "En politikk som forutsetter blind tillit til alle verdens innbyggere har sitt utgangspunkt i en rendyrket positiv sekulærhumanisme, og det er en diametral motsetning til kristen tro. I kristen tro erkjenner man menneskets evne til ondskap og avviser sosio-økonomiske betingelser som de viktigste beveggrunner til menneskets atferd." (Kjell Skartveit; Dagen 06.05.19)

"I Norge er det ... strengt forbudt å bruke sitt sanseapparat, sine øyne og sitt gode vett til å forutse problemer og handle med sikte på å unngå disse. Det er ikke lov å snakke om potensielle problemer, bare om problemer som allerede er blitt virkelighet, og dermed kan dokumenteres statistisk. Kanskje er det fordi så store deler av befolkningen har "tatt" utdanning og skaffet seg en slags innbilt fortåelse av verden at man legger slike pseudo-vitenskapelige kriterier til grunn for hva som legitimt kan sies og gjøres politisk.

Resultatet er uansett at problemer ikke kan løses når de endelig erkjennes hinsides enhver tvil. Sunn fornuft er forbudt. Så lenge disse spillereglene gjelder, er det faktisk en fordel å være idiot for å drive med politikk." (Christian Skaug; Document.no. 15.04.19) Sommaj. John Berg skriver om forsvarsdebatten (Kl.k.18.07.17): "Så lenge debatten fortsetter i nåværende spor, kan planleggingens bakspillere gni seg i hendene. De kan bare ture frem."

APROPOS "IDIOT";
om 'uår på menn'.

Nordmannen valgte engang valgmenn som valgte stortingsrepresentanter i flermannskretser. Ingen partilister. Via flertallsvalg i enmannskretser, 1905-19, kan partiorganisasjonene i år feire hundre år med listevalg. Langtidseffekten av (parti-)politisk innavl med broilerproduksjon må nødvendigvis bli et tiltagende egnet instrument for "planleggingens bakspillere".

"Vårt valgsystem gir ikke velgerne reelle muligheter til å bli kvitt dårlige eller inkompetente ledere", skriver Egil Bakke (i J.K. Baltzersen (red.); Grunlov og frihet; s.138); han siterer (s.137) "Karl Popper ... (On the So-called Sources of Knowledge, i artikkelsamlingen In Search of a Better World, London, 1994): "The question "who should rule" is obviously wrongly put and the answers which it elicits are authoritarian (They are also paradoxical):

I propose that this question should be replaced by an entirely different and much more modest question such as: "How are we to organize our political institutions so that bad or incompetent rulers (whom we should try to avoid, of course, but whom we may get all the same) can do the minimum amount of damage." In my opinion, the only theoretical foundation for democracy lies in the answer to this much more modest question. The answer is: The democratic institutions are designed to enable us to get rid of bad or incompetent or tyrannical rulers without bloodshed."

Bakke påpeker (s.138) "proporsjonalitetsprinsippet og partienes dominerende (lovbestemte) stilling hva angår utpeking av kandidater." "Vi får som et resultat av valgsystemet koalisjonsregjeringer med til dels mange partier representert i regjeringen (som allikevel kan være en mindretallsregjering). Av dette følger at den enkelte velger sjelden vil kunne vite hva han eller hun skal gjøre for å få endret politikken. De partier som er med i regjeringen, kan alle si at den politikk vi førte, var i realiteten ikke "vår" politikk. Politikken ble et resultat av kompliserte, interne politiske forhandlinger. Men dette svar hjelper ikke velgerne, som dessuten må regne med at det også etter neste valg vil bli en ny koalisjonsregjering (om enn med en litt annen partisammensetning enn den forrige), men som vil føre tilnærmet den samme politikk."

Torgrim Titlestad (Sagasyn s.51): "Norge i dag er fylt av demokratiske tale-

måter. Ingen politiske bevegelser i Norge bestrider de demokratiske rettsstatsverdierne - i motsetning til mellomkrigstidens Norge. Betyr det at det i dag er slik at "folket bestemmer hva slags politikk som skal føres"? I den grad man kan svare ja, skjer det gjennom det representative demokratiet, dvs. at folket er beleiret av en rekke politiske grupper som påstår å tale dets sak via politiske partier i det parlamentariske systemet gjennom frie lokalvalg og stortingsvalg - gjennom full ytringsfrihet. I prinsippet kan ingen bestride at det er slik i Norge i dag. Ved å kaste et blikk på hvordan folket velger sine representanter ser vi likevel et viktig men: Med en viss variasjon fra parti til parti er det medlemmene som på nominasjonsmøter plukker ut kandidater til valglistene. I Norge utgjør de som godkjenner kandidatlistene kun 4 % av de stemmeberettigede og enda snevrere eliter har bestemmende innflytelse over listenes sammensetning... realdemokratiet svekkes og elitene får større og større innflytelse. Formene er der - men hvor reelle er de?"

Jeg minnes rimeligvis Roland Huntfords Formynderstaten (s.333-4): "Politisk sett kan svenskene pynte seg med alle de institusjoner som er karakteristiske for et konstitusjonelt demokrati, men i sine hjerter er de ikke demokratiske. De er fullstendig tilfreds med å overlate landets styre og stell til byråkraterne, forutsatt at fasaden er i orden.

Det moderne Sverige har dermed oppfylt Huxleys spesifikasjoner for den nye totalitarisme. Et sentralisert statsapparat styrer mennesker som elsker sin trelldom, slik at teknologien kan utnyttes effektivt. Mentaliteten er blitt innstilt på å følge de forandringer som skjer og unngå konflikt."

"Svenskene er foregangsmenn for ny-totalitarismen, og følgelig er deres eksempel en advarsel om hva som kan skje med oss alle dersom vi ikke setter oss imot kontroll og sentralisering og dersom vi ikke husker på at politikk ikke bør delegeres, men angår hver og en av oss." Huntford skrev for snart femti år siden.

AD POSTOMBRINGELSE

"Pressen er lettere å kvele enn å se i øynene." (Winston Spencer Churchill)

"Vi går inn i 2019 med ambisjoner om å omstille og utvikle tjenestetilbudet for å gjøre hverdagen enklere for våre kunder", bemerker konsernsjef Tone Wille <i>selskapets ferskeste kvartalsrapport. Rapporten handler for øvrig om hvordan Posten i framtida skal ta på seg færre oppgaver, ikke flere. Formålet med Posten er ikke å bygge landet, men å levere økonomisk utbytte til staten hvert år", avslutter Lars U. Larsen Vegstein et blikk på Postens 372-årige historie (Kl.k.08.05.19).

"Nesten halvparten av alle nordmenn leser en papiravis daglig. Regjeringens mediepolitikk kan gjøre det umulig utenfor sentrale strøk. Eppersom papirutgavene fortsatt er hovedinntektskilden for norske aviser, utgjør endringene en stor trussel for enkelttitler. Aviser dør ikke plutselig, men langsomt og pinefullt. Dersom ikke Stortinget forstår hvilke konsekvenser regjeringens mediepolitikk vil få - og endrer den - vil vi få mindre journalistikk i en tid vi trenger mer." (Red. Mari Skurdal; Kl.k.13.04.19)

"Det er verdt å merke seg at forslaget fra regjeringen har en sluttdato, satt til juli 2023. Etter det er det usikkert om staten vil se på det som sin oppgave å distribuere aviser i det ganske land i det hele tatt." (Skurdal 10.04.19) (Det kan noteres at Telenor "innen 2023 skal flytte alle kundenes tjenester over på moderne teknologier" (konst.adm.dir. Telenor Norge, Bjørn Ivar Moen; Nat.21.03.19); "de fleste foretrekker 4G-telefon framfor fasttelefon med dreieskive." Kobberet (som papiret), og med kobberet telefon- og nettsikkerheten på bygda, på vei ned.)

Skurdal igjen (13.04): "Dales kronikk er et svar på et innlegg fra 14 avisredaktører i Nord-Norge". "Avisredaktørene holder fram Lofotposten som et skrekkeeksempel: Med regjeringens postkutt blir 39 prosent av abonnentene til den tradisjonsrike avisa direkte rammet. Likevel ser ikke samferdselsminister Jon Georg Dale problemet. Han velger i stedet å skylde på teknologisk utvikling: "Histor-

ia er full av eksempel på at nye teknologiske løysingar gir store endringer. Behovet for hestesko og -vogner blei sterkt redusert etter kvart som jernbane og - ikkje minst - vegtransport <sic> overtok for hestetransport i førre århundre." Men det er ikke digitaliseringen som presser avisene i denne gangen; det er regjeringens politikk."

Skurdal (10.04): "Dale sier til NTB at "Det betyr at lokalavisene får fire år på seg til digital omstilling". Han lover penger i potten til denne omstillingen. Med respekt å melde: Digital omstilling er et fint ord for å opprette en nettside med betalingsløsning. Det har de fleste medier gjort for lenge siden." "Avisene kommer ikke ut i papirutgaver fordi vi ikke har klart å opprette nettsider ennå i påvente av såkalt digitale omstillingsmidler. I stedet er alt pratet om midler til digital omstilling en virksom retorikk, som får det til å se ut som regjeringen stiller opp og vil hjelpe norsk journalistikk over en kneik - og at alt deretter vil bli såre vel. Problemet for mediene er at det er høyst usikkert om vi i en heldigital framtid vil få inntekter nok til å finansiere journalistikken. Kutt i postens ombæringsdager vil ramme avisenes økonomi hardt. Det skaper dessuten et informasjonsskille mellom by og land."

Regjeringens innsalgsapparat fortsatt: "I en e-post skriver Kjartan Sverdrup, kommunikasjonsrådgiver i departementet, at det viktigste for dem har vært "å sikre avisene tid og ressurser til å omstille seg en endring som uansett vil tvinge seg fram"." "Han ... viser til kjøp av avisomdeling tre dager i uka, og økningen av mediestøtta i en overgangsperiode. "Regjeringen mener at dette bør gi avisene rom for omstilling til den nye situasjonen", skriver departementet." (Kl.k.16.04.19)

Hvor mange enn av lesende mennesker, avisredaksjoner og annonsører som fremdeles er innforstått med papirteknologiens uovertruffenhet, nytter ministre, sekretærer og embedsverk ressursene på en tilsynelatende skjebnebestemt (i realiteten en av-noen-bestemt) total-digitaliserings-uavvendelighet; "den nye situasjonen", "en endring som uansett vil tvinge seg fram".

RIKSPOLITIKKENS VIDUNDERLIGE NYE VERDEN SAMT TELENORS ANTI-KOBBERKAMPANJE

De sykeste kan antagelig påregne å bli hjulpet; Staten er raus sånn. Ketil Lund; Tidsskr. for den no. legefor. 5/-19: "I en tidligere artikkel i Tidsskriftet har jeg påvist at norsk tvangsmedisineringsspraksis er ulovlig og menneskerettsstridig. Loven har siden 1981 stilt som vilkår at tvangsmedisinering med "stor sannsynlighet" vil medføre helbredelse eller vesentlig bedring, eller hindre vesentlig forverring."

"Den ulovlige praksisen har pågått i hvert fall i tiårene siden vilkåret om "stor sannsynlighet" ble innført i 1981. Vedtaksansvarlige i psykiatrien har aldri hatt grunn til å tro at tilstrekkelig positiv effekt lot seg forutsi med stor sannsynlighet. Og etter at Paulsrud-utvalget fremla sin utredning i 2011, har hverken fylkesmenn eller helsemyndigheter vært uvitende om praksisen. At de ikke har brydd seg om ulovlighetene, som etter all sannsynlighet har skadet langt flere enn det mindretallet som har profittert, er avskyvekkende. Dette kan bare forstås i lys av at denne pasientgruppen ikke har sterke talspersoner, og hverken nevneverdig har interessert publikum eller media (med noen få hederlige unntak de senere år), og derfor heller ikke politikerne."

Nina Cappelen (ninacappelen.com / Resett.no 09.05.19) siterer Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet fra 10. april, som meddeler at DSV, med Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet utgjør "en samarbeidsgruppe som skal ivareta pasienter som er urolige for mulige helseeffekter av strålingen fra trådløs teknologi. Disse pasientene skal få tilbud om passende oppfølging i helsetjenesten, går det fram av regjeringens nye folkehelsemelding. I den nye samarbeidsgruppen skal vi sikre at kommunikasjonen med befolkningen er basert på kvalitetssikret kunnskap og vi skal holde øye med den teknologiske utviklingen innen trådløs teknologi."

Hvorfra Cappelen rimelig resonnerer at "Foruten el-sensitive, blir forskere og leger som advarer mot 5G-teknologien altså definert som pasienter i regjerin-

gens nye folkehelsemelding. Det er nærliggende å tro at behandlingen i helse-tjenesten innebærer enten beroligende medikamenter eller henvisning til psy-kolog... Myndighetene velger altså å se bort fra Freiburg-appellen som kom i 2002, appeller fra 230 forskere fra 40 land som ble sendt til FN og WHO i mai 2015, og 5G-appellen fra 2017." (Se ellers Firstenberg (2018), s.83.)

I fagdepartementets (og Telenor og nettselskapenes) vyer "som uansett vil tvin-ge seg fram" inngår òg bredspektret trådløs kommunikasjon som med 5G skal mot stadig nye frekvenshøyder.

"Den raskeste måten å ødelegge et bisamfunn på, har forskere funnet ut, er å plassere en trådløs telefon inne i kuben. Resultatene fra slike eksperimenter har nærmest vært ubegripelige og ikke virket troverdige for et samfunn som be-nekter at trådløs teknologi har skadelige miljøvirkninger i det hele tatt." "Europas første UMTS-nettverk - det som nå er kjent som "3G", en forkortelse for "tredje generasjon" - ble tatt i bruk høsten 2002. Det var 3G som gjorde at mobiltelefonene utviklet seg til personlige datamaskiner og at hver mobilmast ble til en kilde for bredbåndsstråling. Nettet ble tatt i bruk rett før den katastrofale vinteren da så mange av Europas honning-bier forsvant." (Arthur Firstenberg; Den usynlige regnbuen - Historien om elektrisiteten og livet; s.403.405; han skriver meget mer om (også) bier.)

Kort historikk fra ca. midtveis 1800-tall (ref. Firstenberg): Tiltagende hjer-teproblemer m. mye mer kom med telegraftråden, da ofte langs jernbanen; kreft, hjertesykdom og diabetes fulgte elektrifiseringen. Biene døde ved Marconis radiomaster. Kreft tiltok ved AM-radio, ved FM-radio og TV. Firstenberg har beregnet øket dødelighet i amerikanske storbyer ved igangsetting av digital mobiltelefoni i -96/-97. (Samtidighet GSM-innføring og helseproblemer, ulykker og vold rapportert fra Sverige og Sveits (hvor psykiske lidelser inngår); ref. Örjan Hallberg; Helsemagasinet 8/-15.) Influensaepidemier i 1918, 1957 og 1968 korresponderer i tid med trådløs-kommunikasjonsnyvinninger; "Ved hver av de store epidemiene - i 1889 <innføring av vekselstrøm>, 1918, 1957 og i 1968 - var jordas elektriske hylster, som vi alle er festet til med usynlige tråder, blitt både plutselig og kraftig forstyrret." (Firstenberg s.136)

I 1968 ble 28 militære satellitter skutt inn i magnetosfæren. Nå vil man skyte tusener, titusener 5G-satellitter i lavere bane. 5 GHz og oppover; overalt - alltid.

"Helse- og miljøskadene som alt er kommet i kjølvannet av mikrobølgebasert ra-diokommunikasjon, er solid og entydig påvist. Praktiserende medisinerere som har visst hva de skulle se etter, har sett de praktiske resultatene lenge og kom-met med en rekke henstillinger til myndigheter, ... deres advarsler ble over-døvet.

Slik 5G-visjonen planlegges virkeliggjort, med intense strålekjegler og med millimeterkorte bølgelengder som har ganske andre biologiske inntrengnings- og skademønstre, vil bildet forsterkes.

5G-teknologiene vil forsterke skadebildet fordi 5G-teknologiene og den massive økningen av bruken som det legges opp til, åpner for et betydelig større skade-omfang. Det rapporteres om akutt død blant fugler og at insekter forsvinner der 5G-forsøk utføres, lenge før noen forskere har vært på banen.

Ambisjonen er å innhulle hele kloden med denne "stråletåka" fra mer enn 20 000 satellitter, i tillegg til sendere med under 300 meters mellomrom både ute på lyktestolper og innendørs, langs veier - kort sagt over alt. Dette skjer til tross for at vi allerede har et vanlig strålenivå som er rundt 1 000 000 000 000 000 000 ganger høyere enn den naturlige bakgrunnsstrålingen i slike fre-kvensområder, og ikke har noen som helst biologisk mulighet for å tilpasse oss dette. Og det skjer til tross for at en rekke forskningsrapporter påviser ves-entlige helse- og miljøskader fra millimeterbølger."

"Mange forskere og utredere har ropt ut sine advarsler så høyt de kan... Deres

Flydal (23.01.19): "Hva vet vel Erna Sølberg om 5G-teknologier og hvordan de vil påvirke planters, dyrs og menneskers helse? Ganske sikkert like lite som de øvrige nordiske statsministrene. I mai 2018 inngikk de samarbeid om raskt å få bygd ut 5G trådløs kommunikasjon. Slik vil de gjøre de nordiske stater til foregangsland også på dette feltet. Formodentlig blir det en av hovedoppgavene til den nye digitaliseringsminister Astrup og hans statssekretær Paul Chaffey."

"I "Ett digitalt marked"-strategien inngår revisjon eller fjerning av lover og forskrifter og annet som hindrer rask digitalisering av samfunnet<dette gir assosiasjon til 'norsk' landvinduutvikling>. Innen telekom omfatter strategien en plan for at Europa skal ta lederskap innen utvikling av 5G-teknologier og for at myndigheter skal tilby offentlig gratis WiFi til innbyggerne, og for utbygging av superraske bredbåndsnettverk og et felles regelverk (altså lovgivning) innen elektronisk kommunikasjon, The European Electronic Communications Code." "Europa - både innen EU og hele EØS - er altså i full sving med en ny etappe i virkeliggjøringen av den gamle drømmen om evig vekst. Og virkemidlene er de vanlige: større markeder som skal gi stordriftsfordeler, tekniske løsninger som skal gi bedret kost/nytte-forhold, fjerning av hindringer som bremser konkurransen, og sterkere forvaltningsmessig og politisk integrasjon gjennom et gradvis sterkere, felles styringsapparat - EUs karakteristiske blanding av markedsliberalisme og sterk sentral styring."

"Forestillingen bak trylleordet "5G" er en ... visjon der alle teknologier skal spille sammen og vi alle skal innhylls i et samvirkende datanettverk som skal gjøre alt mer effektivt og sørge for en masse bedre og nye tjenester. Slik utvikling drives av teknologene, ikke av markedet. De utvikler teknologiene som gjør det mulig å tilby alt det vi ikke visste vi trengte, men som vi etterhvert innså at vi gjerne skulle hatt raskere og over alt."

"Produksjonen av en MacBook har et økologisk fotavtrykk omtrent som produksjonen av en bil. For å "dematerialisere" økonomien med all verdens tjenesteproduksjon og tilgjengelighet over alt trenger vi milliarder av slike og liknende portable terminaler, og vi bruker alt nå energi til å drive nettverkene i samme størrelsesorden som den internasjonale flytrafikken. I tillegg kommer hvordan verdenshandelen stimuleres gjennom at vi slipper å gå i nærbutikken og kjøpe kortreiste varer, men like gjerne kan shoppe hos AliExpress direkte fra Kina og få det sendt portofritt hjem til Norge." "Det er dette som kalles for rikosjetteffekter (engelsk: rebound effects) - at gevinsten tas ut i ny vekst. Telekom-næringen markedsførte IKT som den grønne klimateknologien rundt årtusenskiftet i form av vakre utredninger som viste enorme miljøinnsparinger."

"Bruken av mikrobølger - den billige kommunikasjonsteknologien som gjør at vi slipper å strekke kabler ut til alt mulig utstyr - er alfa og omega i den store visjonen om de allestedsnærværende nettverkene. Nå vet vi utmerket godt at bruken av mikrobølger har en ekstra høy pris. For verken mennesker eller andre skapninger, ikke engang planter og trær og insekter, er laget for å tåle dem. Ved dagens frekvenser begynner folk å få helsetrøbbel ved eksponeringer som er så lave som en sjumilliondel av det man tok høyde for da dagens grenseverdier ble formet, og vi kjenner mekanismen som trår til ved dette effektnivået (Pall 2016). Slike energinivåer vil også 5G inneha, og faktisk langt over, fordi FCC - USAs regulerende myndighet - alt har godtatt at strålekjeglene kan ha ti ganger større effekt enn 4G, altså hele 20 Watt utgangseffekt.

I tillegg kommer ..."

"På toppen kommer at også de sterke og brå, men ganske låvfrekvente pulsene som all mikrobølget kommunikasjon bygger på, gjør skade. Det skjer ved svært svake energinivåer, så svake at overhodet å bygge grenseverdier på energinivå, virker malplassert. Dokumentasjonen bak dette er overveldende (Førsteberg 2018, sitert i bloggpost 25.04.2018)

Visjonen er altså flott, men den mangler et teknologisk realiserbart fundament

- en kommunikasjonsteknologi som ikke ødelegger folkehelsen. På én enkelt generasjon er sykkelighetsbildet snudd fullstendig om, i retning av sykdommer og helseplager fra cølestress og ~~in~~inflammasjon (Flydal 2018)."

"De nordiske ministrenes intensjonsavtale er derfor ikke framsynt, men styrer framover ved å se i bakspeilet. Ferden går i retning av et helsemessig scenario som burde bekymre de fleste."

"De nordiske statsministrene, og deres fagministre som skal ta ansvaret for realiseringen av visjonene, framstår derfor som hundens hale, ikke dens hode: Halen logrer som en refleks av tanker som ble tenkt for lenge siden et annet sted og som for lengst har mistet sin langsiktige begrunnelse. Planene lever og videreutvikles i kraft av sin egentynge og i kraft av alle interessegrupperingene som er blitt dannet i kjølvannet. Planene vokser seg ut av EU-byråkratiet og forplanter seg videre utover i de nasjonale statsforvaltningene og blir til begeistrede initiativer som skal realisere den gamle drømmen."

"5G som politisk-økonomisk visjon er ... direkte farlig fordi den forsterker og legitimerer teknologisisiden ved 5G: For 5G er også et teknologisk utviklingsløp der det utvikles tekniske standarder - og utstyr - for bruk av stadig høyere radiofrekvenser. Det tvinger seg fram fordi lavere frekvenser alt er disponert, og fordi kapasiteten er større jo kortere bølgelengdene er. Der blir bølgene etterhvert så korte at de havner langt inn i "millimeterområdet"... Da blir det tettere mellom antennene, mer eksponering for mikrobølger overalt og til alle døgnets tider, og bruk av en spesiell radar-liknende teknologi (kalt "bølgeforming" eller "phased array") for å skape sterkt konsentrerte strålekjeger mellom mobilen du har i hånda og basestasjonen. <Apropos "til alle døgnets tider"; Flydal skriver 11.12.18 at "Eksponeringen for menneskeskapt elektromagnetisk stråling har i det siste økt vesentlig i en rekke land gjennom utplassering av smartmålere (AMS) som bringer en ny og døgnkontinuerlig strålekilde inn i alle hjem, med skarpe, lavfrekvente pulser som virker biologisk forstyrrende selv ved meget lave energinivåer ("styrker").">

"Utbyggingen kommer når ingeniørene har gjort sitt, uansett hva biologene og medisinerne måtte mene - med mindre politikerne eller helsesektoren griper inn. Og det gjør de neppe, for de har jo selv markedsført resultatene, slik det nå også er blitt Astrups og Chaffeys jobb å gjøre."

Kobber: "-Kopparlinjene er gjerne over 100 år gamle, og strekk ikkje til i dagens digitale samfunn, verken i by eller bygd", kommuniserer kommunikasjonssjef i Telenor, Arne Krokan (Nat.29.04.19); "-Telenor sitt mål er at alle skal ha tilgang til internett og ha bedre opplevingar enn det dei har i dag, dette ligg til grunn for moderniseringsreisa me har lagt ut på, seier Krokan." "-Me vil nytte løysingar som signalforsterkarar, mobilutbygging og kommunesamarbeid for å ta fleire ut av den digitale skyggedalen, og over på høghastigheitsinternett, som er langt betre enn dagens kopparlinjer, seier han."

Telenor vil "ta flere ut av den digitale skyggedalen" via "moderniseringsreisa" dei "har lagt ut på", slik at "alle skal ... ha bedre opplevingar". Adskillige er der antagelig fremdeles som mindre svulmende i all enkelhet ønsker telefon-(og evt. nett-)forbindelse - alltid - og med minst mulig helseskade.

Nikolai Astrup skriver (Nat.23.04.19) at "Telenor har besluttet å fase ut kobbernettet. Det skaper bekymring." "I tiden fremover forventer jeg at Telenor gir kundene sine god informasjon om utfasingen av kobbernettet. Jeg har selv nylig tatt opp saken med Telenors ledelse. Der understreket jeg at interessene til de kundene som blir berørt må ivaretas på en god måte."

Hvis Astrup (som "forstår Telenors behov for å fase ut gårsdagens løsninger") også tok opp "utfasingen av kobbernettet" med kanarifuglene, med de mest el-følsomme, ville han sikkert finne bidrag til et annet perspektiv på Telenor AS' forvaltning av Norges kobber-kommunikasjon.

Dertil er å nevne at når Telenor har gjort jobben, så er kobber-kommunikasjo-

nen fremdeles oppe når el-nettet er nede.

Og - noen ønsker naturligvis (fremdeles) å vite alt om alle når 'alt' og alle forventes/'bør'/skal være oppkoblet eller i resonans overalt alltid.

EN DETALJ VED LANDVIND- (OG ANDRE KRAFT-) KONSESJONSBEHANDLINGER;
(førstens inne i elektrotåken):

Fædrelandsvennen 27.04.19: "Neste uke skulle egentlig Evje-politikerne på tur til Rogaland for å se på vindmøller. Nå er turen avlyst, fordi motstanden mot vindkraft er så unison at man ikke ser behovet for å ta vindkraft i nærmere øyesyn." "Fred. Olsen Renewables representant i Agder, Kjell Rune Nakkestad, vil ikke kommentere avlysningen av politikernes busstur.

Han stiller seg derimot undrende over at Evje-politikerne vil konkludere allerede nå.

-Vi pleier jo alltid å ha en god dialog med kommunene under konsekvensutredningen, så jeg synes det er litt spesielt at de vil beslutte noe før noen ting er utredet. Vi hadde satt pris på om de ventet, slik at de fikk se hva de sa nei til før de eventuelt sier nei, forklarer Nakkestad."

"Den kommunale velviljen for store kraftanlegg er over. Stadig fleire kommunar murrar og seier nei til fleire vindmølleparkar. Dei har frivillig ofra naturkvalitet, og dei har fått rimeleg att for det. Men nok er nok. Nå er det ikkje snakk om ein nasjonal dugnad for å byggja landet, men om å leggja til rette for at privat og utanlandsk kapital skal okkupera vind og vidder utan grunnrente." (Andreas Hompland; Den tyske energi-okkupasjonen; Dag og Tid; 26.04.19)

Einar Flydal skrev "I "Ett digitalt marked"-strategien inngår revisjon eller fjerning av lover og forskrifter og annet som hindrer rask digitalisering av samfunnet." Like aktuelt synes hindre for en rask effektivering av "ett kraftmarked"-strategien.

I august 2013 skriver Advokatfirmaet Thommessen AS i nyhetsbrev vedr. Fornybar energi og klimarett: "Erhverv av fallrettigheter, leie av grunn til vindkraft og feste av tomt for transformatorstasjon, har typisk vært omfattet av delingsforbudet og således forutsatt samtykke fra kommunen." "Med virkning fra 1. juli 2013 er det gjort endringer i jordlova som ... innebærer at energianlegg med anleggskonsesjon etter energiloven eller konsesjon etter vannressursloven eller vassdragsreguleringsloven, ikke lenger er omfattet <av> jordlovas delingsforbud."

"I sin begrunnelse for lovforslaget understreker Landbruksdepartementet at det ikke kunne se "at det er behov for ei eiga vurdering av delingsspørsmålet når energi- eller vassdragsmyndighetene har behandla saka". Bakgrunnen for lovendringen kan dermed trygt sies å være et ønske om en mer effektiv saksbehandling og unngåelse av unødvendig dobbeltbehandling." Og ut gikk i høy grad eiendomsretten samt utgikk lokal selvråderett.

"Endringen i jordlova må ses i sammenheng med at de nettanlegg som omfattes av unntaket, heller ikke er omfattet av plan- og bygningslovens plandel fordi lovgiver har ansett behandling etter både det energirettslige og det planrettslige regelsettet unødvendig."

VIDERE OM LANDVIND M.V.

Vindkraft skal eksporteres til Europa. Eller; det skal den vel ikke. Eller?

Noen spredte klipp fra Jon Hustad, Dag og Tid 26.04.19:

Statkraft vil ikke mér; "Dei seier dei vil slutta av di meir vindkraft reduserer verdien av den store mengda magasinkraft dei har."

"Alt no tek Noreg ein tredjedel av dansk vindkraftproduksjon. Den kan Statnett ofte importera billig og selja dyrare her heime. Dette gjev Statnett relativt gode såkalla "flaskehalsinntekter". Når Statkraft importerer billig fra Danmark, reduserer eller stengjer magasin sin kraftproduksjon for så å produsera meir når vinden i Danmark ikkje blæs. Snart kunne vi hatt det same lønsame import-eksport-regimet med dei nye kablane til Storbritannia og Tyskland."

Med "stor overføringskapasitet til Tyskland, Danmark, Nederland og Storbritan-

nia... skulle ein tru at vi kunne eksportera all denne nye vindkrafta frå Vestlandet i staden for som no å importera 5 TWh vindkraft frå Danmark per år. Men nei, det går ikkje, seier samfunnsøkonomen Arne Festervoll, som er deleigar i Adapt Consulting, og som i mange år har analysert den norske og europeiske kraftbransjen.

–Heile dette området er ein del av Nordsjøbassenget, som går opp langs Vestlandet. I Nordsjøbassenget blæs vinden samstundes. Noreg har kunna importera vindkraft frå Danmark av di vårt kraftnett har vore utan vindkraft. No kjem vårt nett til å verta fylt av norsk vindkraft, og då er det ikkje plass til den danske. Når vinden blæs, vil det altså oppstå eit enormt el-overskot i heile området. Alt no slit danskane med å eksportera til Noreg om sommaren, av di vi har fått ein del elvekraft som ikkje kan regulerast. No vert dette normalsituasjonen året gjennom.

Dimed mistar både Nord-Tyskland, Storbritannia, Danmark og Nederland høvet til å eksportera kraft til Noreg når vinden blæs der, og motsett mistar Noreg høvet til å eksportera vindkraft til desse landa når vinden blæs her, meiner Festervoll. Kablane og kraftnettet vert overfylt, som vi alt ser døme på i Nord-Tyskland, der vindkrafta vert kopla av halvparten av tida av di nettet ikkje har kapasitet. I dag er det ikkje eit kraftig nok nett i Tyskland til å overføra all vindkraft frå nord til sør og til grannelanda. Polen har fysisk blokkert mykje av den tyske vindkrafta, sidan ho gjer nettet deira ustabil, og den felles tysk-austerrikske kraftmarknaden har brote saman på grunn av overlast på nettet. Diverre ser det heller ikkje ut til at tyskarane i dag er viljuge til å byggja nytt nett mot sør. Den lokale motstanden mot kraftleidningar har så langt stogga alle planar."

"Norge og Norden har kraftoverskudd, vi har ikke bruk for mer effekt eller energi før vi tar den i bruk til industriutvikling", uttaler professor Leif Lia ved Vassdragslaboratoriet/ Institutt for bygg og miljøteknikk ved NTNU, og han er ikkje åleine. "Vi har nok kraft til at alt i Norge kan gå på strøm selv om ingen nye vindkraftprosjekter på land får konsesjon", skriv sivilingeniør Erik Fleischer i Dagens Næringsliv."

"Sivilingeniør Mikal Naug Aas har granska kor mykje meir effekt og auka produksjon vi kan få ut av eksisterande magasin, ved å sjå på oppgradering som alt har vorte gjennomført dei siste 15 åra, og så vurdera kor mykje auka produksjon ein kunne få ut av komande prosjekt. Den potensielle kapasitetsauken var på 23 prosent i gjennomsnitt. Saida auka sin kapasitet med 61 prosent då dei oppgraderte. "Det er mulig å øke den årlige produksjonen med mellom 22 og 30 TWh gjennom opprustnings- og utvidelsesprosjekter i norske kraftverk", konkluderer Lia i eit intervju på internsida til HydroCen ved NTNU."

"Men uavhengig av kva dei gjer ute i Europa, kvifor oppgraderer vi ikkje meir, og kvifor byggjer vi ikkje ut meir ny magasinkraft når alle ser ut til å vera samde om at at magasinkraft, om vi fyrst skal ha meir kraft, er meir samfunnsøkonomisk lønsam enn vindkraft, og at vi lett kunne ha eksportert denne krafta? Ein av grunnane er skattesystemet. Alt i alt vert magasinkraft skattlagt med nær 60 prosent av overskotet, vindkrafta har 23 prosent og skal truleg vidare ned til 21 prosent. I tillegg har vindkraft gode avskrivingssettar, sidan vindturbinar berre varer i 20 år, medan magasinkraft i praksis varer nær evig. Når vindkraftprodusentane heller ikkje må betala særleg for nettet, vert det dimed mykje meir bedriftsøkonomisk lønsamt å investera i vindkraft enn i magasinkraft i mange tilfelle. Og det sjølv om magasinkraft er mykje meir samfunnsøkonomisk lønsamt enn vindkraft. Det problemet kunne vorte ordna ved å påleggja vindkraft betaling for natur gjennom grunnrenteskatt, men det har ingen politiske parti i Noreg gått inn for."

"Det aller meste av vindkrafta skal byggjast ut på Vestlandet. Der er nettet dei siste åra vorte kraftig utbygd og vert stadig forsterka. Denne utbygginga vert i hovudsak finansiert av skattebetalarane gjennom nettleiga, som i fjor i gjennomsnitt var på vel 30 øre før skattar og avgifter. Vindkraftselskapa

slepp i praksis å betala særleg for nettet som trengst for å få ut krafta.. (Dei betaler rundt 1,3 øre per kWh for bruken pluss noko for utbygging i område som ikkje har god nettkapasitet. Men det siste gjeld ikkje i særleg grad på Vestlandet.) Dessutan blæs det mykje på Vestlandet, som dimed er eit av dei best eigna områda i Europa for vindkraft. Såleis har det vorte lønsamt for tyske og sveitsiske pensjonsfond å investera i vind på Vestlandet, der dei får i tillegg til vind, subsidiar og billig nett."

Det er et interessant landskap Statnett stadig auser ut Ola og Karis milliarder i. Tro om 'Erna' har vært hos 'Mutti' og lært Energiewende?

Rikspolitikken skal altså småfrelse kløden med vindkraft tilsvarende hva Kina øker kull-el. på tre uker (snaut 180 TWh 2. kvart.-18).
 Christan Anton Smedshaug (Kl.k.15.05.19): "Et sentralt problem er at de årlige investeringene i kraftforsyning har løpt løpsk på grunn av den store vindkraftutbyggingen. Med ny landvind får vi stadig nye kostnader på overførings- og sentralnett. Dette utgjorde i 2018 40 milliarder kroner bare til kraftforsyning - eller knapt det dobbelte av totale industriinvesteringer samme år. Disse kostnadene havner hos norske forbrukere og norsk næringsliv, som allerede opplever økte strømpriser og nettleiepriser på grunn av de stadige utbyggingene av kabler til kontinentet. Og skal kraftinvesteringene lønne seg, må det bygges nye kabler til EU for å øke overføringskapasiteten. Slik stiger kostnadene ytterligere, samtidig som industrien over tid risikerer høyere kraftpriser og ny etablering av kraftforedlende industri blir stadig vanskeligere - og skjer jo også i liten grad.

Gjennom Acer kobler vi altså ett av verdens beste fornybare kraftsystemer sammen med ett av de svakeste, som er sterkt avhengig av fossil energi. Dette koster oss mye i form økte kostnader i husholdningene, svekket industrisatsing, høy import og ødelagt natur - uten at det gjør nevneverdig positiv forskjell i EU, vårt til nå eksporterbare overskudd utgjør 0,3 prosent av EUs forbruk."
 "Faren er at verdens beste kraftsystem blir som NSB: brutt ned til det ukjennelige av aktører som optimaliserer utelukkende for egen fordel, mens systemet totalt sett fungerer stadig dårligere."

"En ... voldsom norsk satsing med minimal industriell effekt er landvind. Her har Norge verken patenter, industri eller primærkapital til utviklingen... Veiene lages med gravemaskiner, dumpere, borerigger med mer, som importeres akkurat som vindmøllene. Og nesten hvert av disse anleggene er større enn de største enkeltinvesteringene i norsk industri."

"Landvind er for tiden subsidiert med 15 øre/kWh i 15 år fra prosjektene kommer på nettet. Og det hurtigutbygges nå fram til 2021 - når ordningen opphører. Da vil verdien av subsidiene utgjøre om lag 25 milliarder kroner. I tillegg har vi akkurat byttet ut de gamle strømmålerne med smartmålere, noe som har en kostnad på minimum ti milliarder kroner. Heller ikke disse er produsert i Norge. Satsingen er nær uforståelig idet Norge har kanskje verdens beste energisystem med nok vannkraft som har en produksjonskostnad på om lag fem øre per kWh. Resten er nettkostnader, fortjeneste og skatter."

"I et normalt land ville man tenke seg at når staten bestemmer seg for å gi verdens mest omfattende elbil-stimuli gjennom avgiftslette, tilsvarende en halv million for de dyreste merkene, så vil dette følges opp av en industriell plan. Det kunne for eksempel være norske underleveranser til bygging av bilene, bygging av hurtiglådere, med mer.

Norge har nå 200.000 elbiler, hvorav 40.000 av merket Tesla. Tenker vi oss at det er 10.000 tilsvarende dyre elbiler i tillegg, så er det gitt avgiftslette på 25 milliarder kroner bare på disse 50.000 bilene. Om de øvrige 150.000 elbilene representerer et avgiftskutt på 200.000 kroner hver, så vil dette utgjøre 30 milliarder kroner og da altså anslagsvis 55 milliarder kroner totalt i stimuli for elbiler - til nå. I tillegg har elbilene svært høye importpriser."

Bortfall av (enda) 3 mrd. avgiftskroner ved mersalg av el-utslippsbiler siden i høst? Pøs på oljepenger i 'revidert'. "Veien mot sjeikedømme, og snart energikoloni, fortsetter ufortrødent", avslutter Smedshaug artikkelen Kraftforvirring.

OG MER OM EU-FORI OG DEROMKRING;

(mon ikke også diagnosen Stockholmsyndromet her har anvendelse).

Vishal Mangalwadi; Boken som skapte din verden; kapitlet om språk: "Bibelen gjorde langt mer enn å skape moderne engelsk, tysk, nederlandsk, hindi, urdu og bengalsk. Den skapte også den moderne tanken om nasjonalstaten og den verdien vi kaller nasjonalisme." "I kjølvannet av reformasjonen omorganiserte Bibelen Europa som moderne nasjonalstater. Bibeloversettelser på lokale språk var bare det første steget mot lingvistiske nasjonalstater. Bibelen rettferdiggjorde også teologisk kampen for å bygge selvstendige nasjonalstater som Nederland." (Så får vi samtidig huske at den norske nasjon og norsk bibeloversettelse er eldre enn Reformasjonen.)

"Nasjonalisme har fått et dårlig rykte på grunn av det tjuende århundrets grusomheter. Den tyske nasjonalismen som førte til to verdenskriger, var en sekularisert forvrengning av en bibelsk verdi. Fromme katolikker som hater sekulær nasjonalisme, men ikke verdsetter bibelsk nasjonalisme, er pådrivere for den nylige reaksjonen mot nasjonalisme og lengselen etter et forent europeisk kontinent.

Det er lettere for oss i India og Pakistan å verdsette nasjonalisme fordi vi har vært vitne til uroligheter mellom sjia- og sunnimuslimer. Hvorfor ser noen muslimer det som en religiøs plikt å drepe sine egne landsmenn? Hvert opprør blir tilsynelatende utløst av en bagatell, men den underliggende årsaken er at lojalitet til ens nasjon og medborgere ikke er en islamsk dyd. For sunnimuslimer er Mekka autoriteten; for sjiamuslimer er kalifatet i Iran autoriteten."

"Reformasjonen inndelte Det tysk-romerske riket i moderne nasjonalstater, ofte langs språklige linjer. Så tidlig som i 1. Mosebok 11 sier Bibelen av nasjoner er noe Den allmektige Gud har funnet på. Selv om alle mennesker kom fra de samme to foreldre, ble de adskilt i ulike lingvistiske fellesskap som resultat av menneskenes synd. Det kan være forferdelig å leve i et bestemt land, men suverene nasjonalstater fungerer som en barriere mot global totalitarisme. Se hva apostelen Paulus sa til athenerne: ... <"og han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og satte dem faste tider og grenseskjell mellom deres bosteder, forat de skulde lete etter Gud, om de dog kunde føle og finne ham, enda han ikke er langt borte fra nogen eneste av oss." (Ap.gj.17,26-7;N030)> Jesus, Peter og Paulus fikk oppleve det undertrykkende ved europeisk (romersk) imperialisme, og det samme gjorde reformatorer som Wyclif, Hus, Luther og Tynsdale. Det var lett for dem å anerkjenne betydningen av Bibelens undervisning om nasjonal identitet. Tanken spiller en viktig rolle i Bibelens narrativ, fra 1. Mosebok og hele veien til Johannes' åpenbaring."

"Bibelsk nasjonalisme var annerledes enn tysk sekulær nasjonalisme. Det første hadde Gud i sentrum, ikke kulturen eller rasen. Som et produkt av Guds løfte og lov, måtte den være selvkritisk og botferdig. Skikkelser i Det gamle testamentet som Moses, Daniel, Nehemja og flere av profetene er sterke eksempler på denne merkelige, botferdige nasjonalismen."

"De jødiske profetene visste at Guds løfte om å velsigne landet deres var betinget av at de adlød Guds lov. Deres kjærlighet til landet gjorde dem istand til å kritisere sin egen kultur og landets herskere i lys av Guds høyere morallov. Jødiske herskere drepte mange av profetene, de korsfestet til og med Messias. Men Det gamle testamentet hjalp Vesten til å bli en selvkritisk kultur på en sunn måte. Det lærte vestlige myndigheter å respektere friheten til sine "profeter" eller forfattere som avslører korrupsjon og krever reform. Ikke-bibelske kulturer kan si at de har en fri presse, men det stemmer sjelden."

"Nasjonalismen trenger ikke å være en sykdom, som mitt lands lingvistiske møte med kristne nasjoner illustrerer. Når det er koblet til Bibelens reformerende

styrke, kan det bli en mektig, forsonende kraft. India led under muslimsk og europeisk dominans i ni århundrer. I løpet av hele den tiden var det ingen som forente oss og ga oss en følelse av nasjonal identitet. Heller ingen utløste energien til å overvinne fremmed dominans. India fostret ingen Gandhi under mogulene. Hindu-militære generaler opprettholdt mogul-riket. Først da bibeloversettere begynte å utvikle språkene våre, begynte bibelske ideer å feie gjennom landet.

Slik den også gjorde i Europa, myndiggjorde Bibelen det indiske folk ved å dyrke en nasjonal-bevissthet. Våre nasjonale ledere, som Gandhi og Nehru, ble ledere i nasjonalistbevegelsen. Men de ville ikke hatt noen "nasjon" å lede uten den bibelske tanken om en nasjon. Den kom til oss gjennom den lingvistiske revolusjonen igangsatt av bibeloversettere og engelsk litteratur muliggjort av kristen utdanning."

Over til Torgrim Titlestad (Roma midt imot; s.27.34-5): "Fra og med kong Haralds avvísning av pavens krav på 1050-tallet var det oppstått en ny konflikt etter innføringen av kristendommen i Norge." Og etter hundre år lyktes kardinal Nicolaus Breakspear å rigge et norsk erkesete med Roma-vri; "... Christian Magnus Falsen, Eidsvollgrunnlovens far, pekte på i 1823: "Etter 1152 er derfor hovedlinjen i norsk historie oppgjøret mellom det nasjonale kongedømme og den over- og unasjonale geistlighet."

Konflikten ble på nytt aksentuert på 1190-tallet da kong Sverre ikke ville bøye av for pavemaktens interesser i Norge."

"Trolig var det Sverre som forhindret at Norge allerede på 1200-tallet kom på danske hender. Ved å sikre sin etterslekt kongemakten inntil 1387, dvs. i ca. 200 år, fundamenterte han grunnlaget for Norges stilling som en selstendig stat i den grad at det atter ble et sterkt og naturlig krav under Eidsvollsforsamlingen i 1814. Frihetsdrømmen for landet ble gjenoppnådd ved oppløsningen av den påtvungne unionen med Sverige i 1905."

"I nyeste tid har det ... gått så langt i det mer og mer historieløse Norge at Sverre så vidt er nevnt i historiebøkene for videregående skole. I det prisbelønte verket I ettertid fra 2016 har Sverre fått 1 linje. Følgen er at vår ungdom i dag fratras sin naturlige rett til et levende innsyn i noe av de mest spennende og lærerike fortellingene i sin historie. Istedenfor å skrote fedrelandsangens linjer om Sverre, bør man bøye seg i repekt for Bjørnstjerne Bjørnsons innsikt i vårt lands dramatiske historie. På mange måter kan kong Sverre bli stående i historien som et forbilledlig eksempel på en politisk leder som modig prioriterte norske interesser overfor urimelige utenlandske krav."

Og kongen og presten Sverre talte til folket på folkets mål: "Landet vårt er rammet av en så stor sykdom at det er helt nødvendig for alle og enhver å få tak i ordene mine slik at hele folket klart forstår og visselig skjønner sannheten."

"De forkynner at galt er rett og rett er galt og slik villeder de seg selv og alt folket med sine falske overtalelser. Og om de gjør oss noe vondt og vi ber dem om å bøte for det, da sier de at de ikke har noe å svare for oss eller bøte for. Det er som om vi for dem er ment å være rettsløse menn som bare er skyldige til å tåle all den skam og skade de vil ha gjort mot oss."

"... da får hver i sær sin rett, når en følger det som står i Den hellige skrift. Men enhver som vil gå ut over det gjør urett, og de får mot seg både Gud og gode menn, og rettferdigheten."

"DEN HELLIGE SKRIFT" SAMT "KRISTEN UTDANNELSE";

fra Sigurd Oppdahls Kampen om menneskerettene (1947); siste kapitel:

"Det viser seg nå at den totalitære makttanken og det hovmodet den føder, ikke er overvunnet fordi om fascismen og nazismen er slått ut. Den lever videre i somme nasjoner. Så lenge den lever, er det åpenbart at Roosevelts fire friheter vil ha trange kår i verden."

"Vi har forsøkt å påvise i denne boken at menneskerettstankene er av kristen

rot. Det er kristne tanker om menneskets evige bestemmelse, om hver sjels uendelige verdi, om nestekjærligheten og om budenes absolutte krav som er de frøene som menneskerettstankene har utviklet seg av.

Nå er jo imidlertid situasjonen blitt at de kristne tankene i stor utstrekning ikke er levende lenger. De gamle idealene henger i løse luften uten feste."

"En kan selvsagt prøve å opprettholde forestillingen om menneskeverdet ved humane tanker uten religiøs tro. Men disse humane tankene er for en stor del selv av kristen rot. Slike forsøk vil derfor i høyden bety det samme som å skifte vann på avskårne blomster. De kan i høyden forsinke forfallet, men ikke hindre det.

Schleiermacher sa engang at humanitet uten divinitet (noe guddommelig) er bestialitet. Vår tid har levert beviset for at han hadde rett.

Vi har før pekt på hvordan alle faststående rettsbegreper har sammenheng med en levende gudstro. Retten forfaller i det lange løp når troen forfaller.

Det samme gjelder også samvittighetsfriheten og det indre livs frihet i det hele. Mister en troen på at mennesket har noen indre frihetssfare, taper en også interesse av å verne om denne indre frihet. Ingen har lenger respekt for en samvittighet som en mener bare er en tom fiksjon.

En kultur kan ikke bestå når kulturens røtter er avskåret. Livsnerven i vår kultur har vært respekten for mennesket som åndsvesen. Disse kulturens fineste røtter har vært festet mer i Betlehem enn i Athen. Skjærer vi nå disse røttene vekk, vil selvutslettelsen nå oss. Her vil ikke en høyt utviklet teknisk sivilisasjon hjelpe. Den vil tvert om påskynde undergangen."

"Kong Håkons ord har ikke bare gyldighet for vårt land, men for hele verden:

"Det er bare gammeldags, god kristendom som kan redde verden i denne tid. Vi må vende tilbake til de kristne verdier som hele vår kultur bygger på."

DET SÅKALTE 'PERSONVERNET'

På nyåret innløper årsoppgave for "Din støtte til Stiftelsen ... <som> gir deg skattefradrag", årsoppgave fra stiftelse som tidligere (og fånytted) har utbedt seg fødselsnummer for innrapportering av "Din støtte". Ikke så nå: "Siden vi ikke hadde ditt fødselsnummer fra før av, har vi innhentet dette etter godkjenning fra Folkeregisteret/Skatteetaten."

'Kjernejournalen' ble ikke gammel før man var klar for fortsettelsen. "Den omstridte avtalen med det amerikanske selskapet Epic er "signed, sealed and delivered".

Nå er det opp til Helse Midt-Norge: Om knappe to år skal milliardinvesteringen i form at et nytt felles journalsystem helst finnes ved hvert eneste legekantor, legevakt og sykehus i regionen", skriver Dagens Medisin 25.04.19.

"I Finland er systemet test-innført ved et større sykehus. Derfra meldes det at legenes effektivitet har gått ned med 20 til 30 prosent på grunn av økning i tid foran skjermen. Leger forteller også at papirarbeidet er nær doblet, i følge finske YLE."

Men også ved danske sykehus: "Epic leverer Sundhedsplattformen til to regioner i Danmark. Innføringen av systemet har fått massiv kritikk, og den danske Rigsrevisjonen kom med en knusende rapport i fjor." I og for seg interessant; men videre:

"Mangeårig fastlege, Lasse Folkvord, forteller at to fastlegekontor skal testes ut i første omgang. -Jeg håper at fastlegene melder seg på slik at hele aktørbildet, med fastlege, kommune og spesialisthelsetjeneste, blir inkludert i en felles løsning. I perioden nå frem til vi går "live", skal vi bygge opp løsningen slik at den understøtter fastlegenes arbeidsprosesser. Så fort det lar seg gjøre, skal vi rekruttere fastlegekontor og avtalespesialister til å ta i bruk løsningen."

"Ortoped og medisinsk fagsjef Per Olav Østbyhaug i Helseplattformen sier at dagens dokumentasjonsverktøy ikke er strukturert." "-... Den nye løsningen vil også gi oss helt andre muligheter til å hente ut data til bruk i forbedringsarbeid og forskning <enn> i dag."

"Fastlege Folkvord mener innsamlede data fra flere kilder gir bedre oversikt.

-Vi får samlet mer kvalitativt gode data fra veldig mange kilder i én løsning. Dette gir oss flere muligheter til å skaffe gode oversikter både på individnivå og på gruppenivå."

Man kan konstatere autorisert helsepersonell som tilsynelatende uanfektet drøfter massivt, systemisk brudd på legeetikken.

"Jeg vil ikke til noen gi noen dødelig substans <1.Mos.9,6>, selv om det blir meg utbedt, heller ikke vil jeg rådgi slikt, og i særdeleshet vil jeg ikke bistå en kvinne i å frembringe abort. Alle ting jeg ser eller hører ... som ikke bør utbredes, vil jeg holde tyst om regnende slike ting å være som hellige hemmeligheter."

Utover at Hippokrates er død og ettertrykkelig begravet, kan fremtiden forventes standard administrativ slepphendhet, hvor alvorlighetsgraden øker med databasens størrelse, samt forvente benyttet "gode oversiktsdata både på individnivå og på gruppenivå", f.eks. ved autorisert tilgang for institusjoner som 'Barnevernet' og Forsvaret; "helseinstitusjoner... skal på forespørsel fra Forsvaret og uten hinder av lovpålagt taushetsplikt gi opplysninger som er nødvendige" for "å avgjøre hvem som anses skikket til tjeneste". (Forsvarsloven §§ 58 og 7)

"Stoltenberg-utvalgets rapport inneholder påstander om at "forløpsdata er nødvendige for å vite konsekvensene av barnehage- og skoletilbudet for det som skjer senere i livet". Det hevdes at det nærmest er uetisk å drive barnehager og skoler uten å samle forløpsdata i et nasjonalt register."

"Vi vil minne om to viktige prinsipper som ligger til grunn for personvernloven. Det første er minimalitetsprinsippet som betyr at personlige opplysninger registreres i så liten grad som mulig. Man skal ikke vite mer enn det som er helt nødvendig. Stoltenberg-utvalgets forslag bryter radikalt med dette prinsippet. Det andre er prinsippet om hensiktsmessighet som betyr at man må ha gode og konkrete begrunnelser for innhenting av personopplysninger. Gode intensjoner og en generell tiltro til massekartlegging er ikke tilstrekkelig.

Ideen om et nasjonalt register over personopplysninger om barn er ikke av ny dato. Tilsvarende forslag er blitt fremmet med jevne mellomrom. I 2007 foreslo ... Datatilsynet skrev i sitt høringssvar at bestemmelsen ville bety en snikinnføring av en forskningsdatabase, og at den var utformet på en måte som tilslørte den egentlige hensikten. Datatilsynet kalte det en blankofullmakt til å opprette en nasjonal database etter eget løpende forgoftbefinnende.

Hver gang det har blitt fremmet tilsvarende forslag som det Stoltenberg-utvalget nå har kommet med, har de blitt stanset fordi de bryter med grunnleggende prinsipper for personvern."

"... er det paradoksalt at rollen som barnas advokat overlates til Datatilsynet. Denne rollen bør være like selvsagt for skoler, barnehager, foreldre, enkeltpersoner, institusjoner og organisasjoner." (l.am. Mari Pettersvold og prof. Solveig Østrem; Når staten vil vite alt om alle; Kl.k.02.05.19)

Selv mener jeg dertil at Datatilsynets tilnærming til totalovervåking av kjøretøy ('veipricing') tilsier generell mistillit til Datatilsynet.

(Ad 'veipricing': Britiske Edward Spender meddeler i 1870 at "De norske hovedveier er beundringsverdige byggverk og glimrende vedlikeholdt. De er i sannhet en prektig demonstrasjon av ingeniørkunst. Og ved regjeringens kloke bevilgningspolitikk, utbygges dette veinett år for år." Flere tiår tidligere registrerer Samuel Laing at "De utmerkede veier og broer i dette land bærer visselig bud om at dets innbyggere betrakter det som sin felles oppgave å holde dem i god stand. Bompenger er et ukjent begrep." (Begge sitat m.ref. i Arne Flatmoen (1990); Turist anno 1850))

"Personvernet handler om individets ukrenkelige rett til et privatliv og retten til å bestemme over egne personopplysninger. Dette er et grunnleggende prinsipp i en rettsstat", skriver prof.em. Joron Phil (kron. Kl.k.24.04.19) og henviser til EMK, til General Data Protection Regulation og "Grunnovens §102"

fra 2014, et par år etter at Stortinget 21. mai 2012 relegerte Grundlovens rettskilde og med den Eidsvoldsgrundloven. 23

Phil: "I NOU 2019:3 Nye sjanser - bedre læring foreslår Stoltenberg-utvalget at staten oppretter et nasjonalt persondataregister med opplysninger om alle fire- og seksåringer i barnehagene."

"Barnas språklige og sosiale utvikling skal kartlegges, samt deres tallforståelse. Datainnsamlingen skal følges opp med nye kartlegginger av persondata om de samme barna i grunnskolen - blant annet data om skoleprestasjoner og "elevenes utvikling" og helse. Persondataene om hele årskull, det vil si alle barn i barnehage og grunnskole, skal kunne koples til andre dataregistre med opplysninger om arbeid, helse, trygd og familieforhold." "... foreldre vil bli fratatt myndighet til å bestemme hvorvidt personopplysninger om deres barn skal lagres og forskes på." "Staten vil få all makt over individenes personopplysninger og bruken av disse opplysningene. Det muliggjør statlig overvåking av individenes utvikling gjennom hele livsløpet på sentrale området av livet: utdanning, helse (psykisk og fysisk), familieforhold, trygd og arbeid."

"Statlig kontroll med persondata om hele befolkningens livsløp optimaliserer statlig styring og kontroll. At totalitære stater utøver slik kontroll vet vi. Skal vi tro Stoltenberg-utvalget skal det ikke være noen forskjell på totalitære regimer og presumptivt demokratiske stater som den norske på dette punktet. Utvalget skriver at det er nødvendig med en juridisk vurdering av det rettslige grunnlaget for et nasjonalt register, og mest sannsynlig vil en lovhjemmel være nødvendig. Utvalget forventer tydeligvis at jurister i departementet vil lage begrunnelser som legaliserer overvåking av hele befolkningens livsløp." Noe og så jeg forventer. En nøkkel-formulering her er "presumptivt demokratiske stater".

"Panoptikonet var et tårn i fengsler og asyler på slutten av 1700-tallet der man overvåket de innsatte uten at de kunne vite når de ble overvåket. Dette disiplinerte deres atferd. Et nasjonalt persondataregister vil fungere som vår tids digitale panoptikon, fordi overvåkingen av barn og unges livsløp blir påtvunget dem, samtidig som overvåkingen er ute av deres og foreldrenes kontroll. Dette vil påvirke arbeidet i barnehager og skoler og virke disiplinerende på både barn, lærere og foreldres atferd." (Vulgærutgaven finner man i Kina.) Tilføy eks.vis Elhub og satellittbasert kjøretøykontroll.

JEG NEVNT DET Å KASTE GODE PENGER ETTER 'BARNEVERNENET'

"Den jødiske filosofen Hanna Arendt har forsket i et hun kaller "Ondskapens banalitet", det faktum at det er mulig for alminnelig<e> mennesker å utføre forferdelige gjerninger når disse er blitt omgjort til rutiner og dermed gjort moralsk nøytrale gjennom et rammeverk iscenesatt av en såkalt lovlig autoritet", skriver Arnfinn Moland i innledning til Kristen Toraaldsens Arkivet - torturens høyborg.

"Ingen skal kunne si at jeg var stille da de trengte meg", siterer statsråd (alltid statsråd) Kjell Ingolf Ropstad "mitt politiske forbilde" William Wilberforce i nylig tale til KrFs landsmøte. "William Wilberforce avslutta en tale i parlamentet i 1791 med å si: "Etter å ha hørt alt dette kan du velge å se en annen vei, men du kan aldri igjen si at du ikke visste.""

Ropstad forteller: "På kvelden når hun legger seg, takker vi Gud for dagen ... Og så når hun, sovner hender det at jeg sitter på sengekanten et par minutter ekstra. Da tenker jeg på hvor heldig jeg er som får være pappa. I Norge. Her kan jeg legge jenta mi i en varm seng. Mett. Trygg. Og så tenker jeg på de pap-paene som ikke kan se dattera si i øynene og fortelle henne at hun kan sove trygt i natt. Som ennå ikke vet hvor frokosten skal komme fra. Frykten for hva morgendagen bringer. Maktesløshet."

Ropstad er antagelig mentalt utenlands og ikke i en sørlandsbygd hvor en pappa står opp om natten for å forvise seg om at dattera fremdeles er i barneværelset. Ikke at han har mistet barn til 'Barnevernet', men han kjenner dem som

har. Den som h r hatt føling med kidnapperne undres "hva nå" når det knaser av bildekk i grusen utenfor. 24

"I løpet av noen få uker i fjor ble tre familier på Vegårshei fratatt omsorgen for til sammen fem barn. Lederen i  stregionens barnevern mener det høye antallet var tilfeldig, men advokaten til den ene av kvinnene, Hilde C. Sjølett, er systemkritisk. Til Tvedestrandsposten påpeker hun det uheldige i det hun mener er en generelt voksende kontroll og "finm ling av omsorg", slik at stadig flere foreldre kritiseres for bagateller." (Leder, Agderposten 20.03.19)

Agderposten samme dato; Arendal: "Antall nye bekymringsmeldinger på barn var 581 i 2018, mot 500 i 2017, en økning på 16,2 prosent. Utviklingen har også medført en økning i antall anmeldelser, undersøkelser og barn under omsorg. Sistnevnte har økt med hele 58 prosent, sier" barnevernsleder Iris Anette Olsen. "-Tallene skyldes i hovedsak en kompetanseheving i alle sektorer i kommunen. Samtidig indikerer tallene at vi har behov for mer ressurser, sier hun."

"Dette er et samfunns-gjennomgripende system, med rundt 6500 ansatte og med budsjetter over 30 milliarder, noen bruker høyere tall om alt regnes med", skriver Lars Arne Høgetveit,  stlandsposten (op.no) 04.04.19:

"I Bergen går de nå inn og vurderer ca 10 saker og ser bl.a. på Barnevernets etterfølgelse av Barnevernloven. Den loven er klar på mange punkter, punkter som norsk Barnevern nå har havnet i Menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg med rundt 9 saker og 1 i Stor Kammeret for ikke å følge. Trykket fra utlandet er stort og det øker. Vi er et lite land der angiverisystemet på dette området er omfattende og fokuset på å hjelpe familier som en familie er svært lite. Det diskuteres også i Norge hvem barna tilhører, Staten eller familien - for de som ikke kjenner slike tanker igjen slå opp ordet Frankfurterskolen. Alle totalitære ideologier angriper foreldreretten - den er klassisk, studer bare marxismen og sosialismen. Barn i dag bombarderes med perversjoner styrt fra Staten, hvorfor går Staten slik mot barn og så skal de plutselig hjelpe dem med "barnets beste"? De fleste tror at vold og overgrep er det som preger saker hos Barnevernet - de fleste blir da overrasket når det er foreldre-ferdigheter som top- per listen."

"I BBC World News dokumentaren "Norway's Silent Scandal" (... youtube.com/watch?v=3XrzUAQ4qpE) som skal være sendt i over 150 land, i Norge sendt 04.08.18 på TV, der ble Tore Langfeldt intervjuet. Tore Langfeldt, psykolog og sexolog (aktiv siden 70tallet) forteller i samtale med BBC, at dette pedofile nettverket i toppen av samfunnet er så stort, at om man tar et oppgjør med dette, så vil hele systemet kollapse.... Langfeldt sier også at det på bakgrunn av dette, "er bedre å la den sovende hunden sove videre...." Bakgrunnen for at dette temaet kom opp i BBC dokumentaren var at en svært sentral person i norsk Barnevern, som satt på nasjonalt nivå og i den gruppen godkjente ALLE sakkyndige rapporter i Barnevernssystemet, var arrestert og tiltalen mot mannen inneholdt overgrepsmateriale bestående av 205 536 datafiler, hvorav 193 491 bilder og 12 045 videoer og over et tidsperspektiv på 20 år! (H r BBC innslaget selv!) Han fikk rundt 1,5 år fengsel i Tingretten/Lagmannsretten, fikk beholde sine surrogat barn etc. Hvilke foreldre i Norge ville fått en så lav dom og samtidig beholdt tilgangen til barn!?? Vi øyner et system der alle kjenner alle dvs advokater, dommere, Fylkesnemndakt rer, sakkyndige osv. Taushetsplikten brytes over en lav sko i skole, hos helsepersonell m.fl. for opplysningsplikten til Barnevernet fordrer at en lærer f.eks. både har grunn til å tro, det skal foreligge en begrunnelse og det skal være alvorlig f r en bekymringsmelding lovlig kan sendes Barnevernet. De fleste "saker" ville blitt lagt døde om en prater med de foresatte og det er ikke hjemlet i lov at foreldre ikke kan kontaktes, men tvert i mot hjemlet at skolen "skal, i samarbeid og forståing med heimen". (Opplæringslova § 1-1 første ledd) Menneskehandel og alvorlige overgrep må selvsagt ageres mot uten foreldre kontakt f r bekymringsmelding - men som sagt er dette et fåtall saker. En lærer som tror han skal hjelpe et barn kan skade barnet alvorlig, om han ikke først går jobben sin f r barnevernet kontaktes."

"Advokat Erik Bryn Tvedt i Sandefjord avslutter slik i Aftenposten 29.07.2016: "Det er farlig å overlate så viktige avgjørelser til et forvaltningsmiljø. Straks et akuttvedtak er fattet har barnevernet en egeninteresse i å få bekræftet at akuttvedtaket var riktig. Bare en liten del av grove feil kommer offentligheten for øre - og det kan vi takke utenlandske medier for!"

SKYFRI HIMMEL?

Bonde og tidligere Karmøy-lensmann Dagfinn Torstveit spør. Og vi kunne følge opp med spørsmålet om hvordan rikspolitikken ser for seg det post-agrare samfunn; ('kan de ikke spise kake, da?')

"For tiden brukes i underkant av én prosent av statsbudsjettet til jordbruksavtalen. Dette er ned fra om lag åtte prosent etter opptrappingen på 1970-tallet", opplyser Christian Anton Smedshaug; Kl.k.25.04.18.

Erik S. Reinert (Kl.k.0805.19): "Kapitalismen har alltid hatt sterke sentripetalkrefter, altså krefter som - både innen land og mellom land - trekker rikdom mot geografiske sentra. Disse ble først identifisert av italienske økonomer rundt år 1600. Selv om disse kreftene forsvant fra økonomisk teori under Den kalde krigen, ble de inntil relativt nylig tatt hensyn til i praktisk politikk. Min påstand er at periferiopprøret skyldes at denne gamle forståelsen forsvant etter Murens fall i 1989.

Sentripetalkraften skapes ved at typiske byaktiviteter følger andre økonomiske 'lover' enn typiske periferiaktiviteter. Byenes industri opererer under økende avkastning (stordriftsfordeler) og dermed under imperfekt konkurranse. Produktivitetssøkninger vil da - særlig når det er fagforeninger med i spillet - i stor grad også forplante seg i økonomien som økt fortjeneste og økte lønninger. Periferiaktiviteter er oftest råvarebaserte - som landbruket - og disse opererer under avtagende avkastning (den beste jorden blir gjerne tatt i bruk først). <Bjarne Undheim skriver, Nat.24.05.19, at "Her eit år det var litt fuktig på det lågaste av eit myrdyrka jorde. Eg skulle handraka vekk ca. 100 kvadratmeter med gras for å sleppe å ha riva og pressa ut i dette mjuke område. På den tida køyrde finsnittaren inn nær 100 dekar rett over nabogrensa. Det er slike gonger eg tenkjer at kanskje skulle han i den sjølvgåande finsnittaren byta ein dag med ein med vossakasse og forhaustar i eit brattlent jorde lenger nord på vestlandet.

Då er me med ei av dei større utfordringane i norsk landbruk, forståelse for ulike forhold, internt i landbruket og hjå politikarar." Reinert igjen:> De <periferiaktivitetene> lever også med perfekt konkurranse, og produktivitetssforbedringer forplanter seg typisk som lavere priser til forbruker. En måte å forklare sentripetalkraften på er å spørre hvorfor verdens klart mest effektive bønder, i EU og USA, trenger så store subsidier for å skaffe seg en rimelig inntekt. I 1985 utgjorde støtten til landbruket 70 prosent av EUs totale budsjett." "Det gamle EU før Maastricht var bevisst på at distriktene måtte subsidieres av bynæringene. Det var nyliberalismens triumf etter murens fall som tok livet av den politikken - by og land, hand i hand - som hadde bygget de europeiske velferdsstatene."

Eller Paul Collier; Jon Hustad (Dag og Tid 16.05.19) intervjuer/gjengir Collier: Kapitalismens tredje krise "byrja for 40 år sidan med Milton Friedman og co., som sa at verksemder skulle søkja maksimal profitt, noko som førte til at verksemdene ikkje lenger var solidariske med storsamfunnet. På den andre sida fekk vi eit stadig meir rigid sosialdemokrati som trudde det kunne mikrostyra vanlege folk frå toppen, noko som har gjort vestlege samfunn altfor stive og sentralstyrte."

"-Dei som tener godt i hovudstaden, trur dei tener godt av di dei er så flinke. Det er stort sett feil. Dei tener godt av di resten av nasjonen har bygd opp hovudstaden og gjeve menneska der høve til å spesialisera seg. Og med spesialisering kjem høgare produktivitet og høgare løn. Då går skatteevna opp. Hovudstadane bør betala mykje meir, næringsliv i distrikta mykje mindre."

Smedshaug igjen (Kl.k.07.05.19): "Det er mye å ta tak i... Bruken av norske ressurser må økes, inn- og utmarksbeite utnyttes bedre og importen av kraftfôrråvarer senkes. Det innebærer en sterk satsing på produksjonsgrunnlaget i gras- og kornområdene gjennom grøfning, drenering og vanningsanlegg." "Mer og bedre grovfôr og mer dyrking av norske proteinvekster som raps og bønner, samt en balansert melkeavdrått, er en nøkkel til å senke behovet for import av proteinråvarer."

"Videre må investeringsmidlene økes og målrettes mot gjennomsnittsbruket over hele landet, slik at Norge viderefører en struktur som gjør at vi kan utnytte ressursene i vårt varierte land og opprettholde familiejordbruket. At det er lønnsomhet i å fornye små og mellomstore melkebruk over hele landet i forbindelse med løsdriftskravet i 2034 og ikke minst nye krav for storfehold fra 2024, er helt avgjørende for beiting, setring og god arealbruk over hele Norge."

Smedshaug skriver om "å gjeninnføre reell beredskap", om såkornlager, såfrølagre, matkornlager, førkornlager.

"Skal inntektsfallet i jordbruket møtes og jordbruket økologiseres og beredskapen økes, krever det både penger og politikk. Da må jordbruksmodellens virkemidler styrkes, viljen til å bruke budsjett økes, mulighetene i importvernet utnyttes og ordningene i større grad rettes mot gjennomsnittsbruket."

For etterhvert noe tid tilbake gjorde Statsministeren seg blant informerte mennesker bemerket ved å henvise til oppdrettsmærene som matvareberedskap. Hvor kom fiskefôret fra? Importstans kan medføre masseslakt i havbruket; som i landbruket.

Men det var Dagfinn Torstveit (Kl.k.10.04.19): "Korn er vårt viktigste matslag", skriver Torstveit, og drar fire hundre års kornhistorikk i kalde steinrøysa; f.eks. "Man hadde lært av hungersnøden under napoleonskrigene, og det ble satset på nasjonal selvforsyning av korn. Rundt 1850 var vi på vei mot å bli selvforsynt. Da ble liberalisten Anton Martin Schweigaard innvalgt på Stortinget. Han mente det var billigere å importere korn enn å produsere det i eget land. Schweigaard ble hørt, og fra 1875 til rundt 1900 ble kornimporten doblet. Lokale lagre ble nedprioritert.

Vi fikk full selvstendighet som nasjon i 1905, og hæren var bekymret for selvforsyningsgraden."

"I begynnelsen av 1914 sa statsminister Gunnar Knudsen: "Den politiske himmel, verdenspolitisk sett, er skyfri i en grad som ikke har vært tilfelle på mange år". Samme år, i august, begynte første verdenskrig. Vi var ikke forberedt. Forsyningslinjene våre var sårbare, og vi hadde ingen kornlagre. Dette visste folk, og køene foran matbutikkene var lange ved krigens utbrudd. I noen byer ble det uroligheter. Mot slutten av krigen måtte regjeringen sende datidens mest berømte nordmann, Fridtjof Nansen, til USAs president, Woodrow Wilson, for å kjøpe korn. Nansen klarte det med et nødsrik."

Neste krig: "Mine foreldre, som dreiv gårdsbruk under krigen, sluttet aldri å fortelle om folk fra Stavanger og Haugesund som kom innom for å ete seg mette. Det hadde gjort et sterkt inntrykk.

Sommeren 1945 reiste en amerikansk delegasjon rundt om i Europa for å vurdere mat- og forsyningssituasjonen. De erklærte at situasjonen i Norge var verre enn i noe annet land de hadde besøkt."

"Vi hadde kornlagre i Norge frem til 2003, da regjeringen Bondevik vedtok å fase ut alle lagre av korn."

Senere regjering foreslo "en startbevilgning til å gjeninnføre beredskapslagring av korn i Norge. Regjeringa Solberg stoppet dette, og har i ettertid konsekvent vært imot kornlagring. Situasjonen i dag er slik at det eneste kornet vi har på lager er det kornet som er lagret ved enkelte kornmøller, samt diverse kornhandlere."

"Hvordan verden ser ut bare om et halvt år, vet ingen."

Enn så lenge har anløpet skutene med regnskogsoya. Hvilke medførte mer kjøttproduksjon og mindre gressproduksjon; Rewilding Norway.
Siri Helle anmelder (Dag og Tid 10.05.19) veterinær Erik Stenviks bok Bondevett: En personlig historie om livet på landet - og avfolkinga av norske bygder, hvor Stenvik bl.a. skriver "Myndighetene, godt hjulpet av krefter innafor landbruket, har ... mot all fornuft, systematisk forsøkt å industrialisere sauen også"; en økologisk multipurpose-fôr høster konverteres tiltagende av kvasi-økø-numer til en regnskogsoyakonsumerende ullet innegris.

Helle: "I den perioden Erik Stenvik og kona Nanna var bønder på Borg, gjekk talet på norske gardar i drift ned frå 150.000 til 40.000. Det syner ei alvorleg nedgangstid i norsk jordbruk, ei endring som kjem verken norske bønder husdyr, matjord, skog, bygdeliv eller forbrukarar til gode."

"Men Bondevett handlar om meir. Fyrst og fremst slår Stenvik eit slag for eit syn på livet - ikkje ein religion, langt derifrå, men bondevitetet han tek til orde for, er mangelvare for langt fleire enn bønder og synleggjer ein samfunnsbrest som stikk djupare enn berre landbruket: kor fysisk hjelpelause det digitale samfunnet er i ferd med å gjere oss, korleis vi kjem stadig lenger unna å kunne hjelpe oss sjølve, enten aleine eller med menneske til menneske, i vanskelege situasjonar, om det no er ei punktering utan jekk eller personlege utfordringar som råkar oss. Vi lit på systemet og teknologien lenge før vi lit på oss sjølv."

"Kombinasjonen av en svært skadelig overproduksjon og en lav selvforsyning, gir stor fart i nedleggelsen av norsk jordbruk. Om kort tid kommer dette til å bli vår bane." (Svenn Arne Lie i utmeldingsbrev til Norsk Bonde- og Småbrukarlag; Nat.06.05.19)

"Et fallende antall bønder sliter med å drive hele det norske jordbruksarealet, og arealbruken faller - ikke minst i kornproduksjonen." (Smedshaug; Kl.k.07.05.19)

OM KARBONSPØKELSESPARADIGMET,

et yndet marxistisk styringsverktøy retning (også Klima-)Utopia.

"Miljøkrise er egentleg ikkje ei krise for miljøet, men ei grunnleggjande sivilisasjonskrise der miljøydelegginga er ein av fleire verknader. Krisa heng saman med menneskesyn og verdsbilette, truleg med sjølve arten av den moderne teknologien og vitskapen"; skriver Kaj Skagen (Dag og Tid 10.05.19) m.ref. Thomas Chr. Wyller.

"Få ting er som de fremstår. Senere tiår har avslørt myten om akademias sindige objektivitet. Tror det ikke? Så prøv å finne de objektive data nødvendige for å komme til bunns i 'global oppvarming'-debatten." (John K. Reed; Rocks aren't Clocks - A Critique of the Geological Timescale; p.67)

Vitenskap har overhodet intet med konsensus å gjøre. Konsensus er politikens business. Vitenskap derimot behøver kun én forsker som tilfeldigvis har rett, hvilket betyr at han eller hun har resultater som er verifiserbare med referanse til den virkelige verden ... Hvis det er konsensus, er det ikke vitenskap ... <fordi> kravet på konsensus er påberopt ... bare i situasjoner hvor vitenskapen ikke er solid nok..." (Michael Crichton; Aliens Cause Global Warming; forelesning ved California Institute of Technology, 2009; gjengitt i Matti Leisola; Philosophy of Science; p.14)

Skagen igjen: "Med slagord fra 1960-talet som "the real power belongs to the people" vil ho <Greta Thunberg> snu opp ned på alt. Ho vil ha "ein heilt ny tenkjemåte", eit totalt økonomisk, sosialt og politisk systemskifte, og det må skje snøgt.

Det får meg til å tenkje på slagordet til Marx om at vi er ferdig med å forstå verda, no gjeld det å forandre henne. Korleis det gjekk, såg vi i Russland i

1917."

"Det næraste løysingsframlegget ein finn hos henne, er vage utsegner om at vi må "unite behind the scene", og at klimaforskinga må verte til "hjarta i politikken og demokratiet".

Men slike utsegner peikar mot den nye organisasjonen Extinction Rebellion, der den strategiske kjernen er kravet om å opprette eit råd eller utval som skal overvake ein rask overgang til eit nullutslepp av CO2 innan 2025.

På heimesida til organisasjonen heiter det at "government must create and be led by the decisions of a Citizens' Assembly on climate and ecological justice". Greta Thunberg har identifisert seg med Extinction Rebellion i ein tale til demonstrantar i London i april." "Ideen om eit slikt fagråd går att i eit opprop i Aftenposten 14. mars, underteikna av "25 kulturpersonligheter og akademikere".

Et par klipp fra tidl. forskn.dir. og prof. Ole Henrik Ellestad og prof.em. fysisk geografi UiO, Ole Humlum (Dag og Tid 26.04.19): "På folkeskolen lærte vi å sette prøve på regnestykket med eplene til Per og Pål. Senere var det påkrevd å vurdere rimeligheten i svaret ut fra den samlede kunnskap. Om klimaet er det svært beroligende. Det burde være obligatorisk terapi for skremte barn, ungdommer og nevrotiske voksne å sette seg ned med et moderne atlas. Der kan man lese beskrivelsene av klodens mange klimasoner som er bestemt av geografi kombinert med de naturlige fenomener fra sol, måne (tidevann), vinder, havstrømmer og vegetasjon. Intet er konstant. Alt varierer, noe kaotisk og noe i kjente sykluser, men hvor mye? Og hva betyr menneskeskapte forhold på toppen av dette?"

"Selv om IPCC søker å nedvurdere betydningen, viser vitenskapen at mer CO2 gir økt plantevekst (opp til ca. 2000 ppm, i dag ca. 400 ppm), mindre vannbehov og økt resistens mot saltholdig jordsmonn og sykdommer. Derfor benyttes opptil 1200 ppm i drivhus.

Mediene formidler et alarmerende varmt Arktis, 5-6 grader varmere på Svalbard, med stor tilbakegang for breer, endret planteliv og fauna. Men de forteller ikke at det var liknende forhold allerede i 1923 (A. Hoel) med vanntemperaturer nord for Svalbard opptil 10 grader over normalen. I 1936, mot slutten av perioden, fortalte dosent Hoel om Svalbard-temperaturer på 7 grader varmere enn normalen i november-mars.

Oppvarmingen i 1915-1940 hadde de samme karakteristiske trekk som i 1977-2000. Rådata viser omtrent samme temperaturer i Arktis og Norden som i dag. Fossile utslipp hadde ingen nevneverdig betydning før etter 1950. Ettersom CO2 steg markant ble det kaldere! I 1960-1970-årene var bekymringen - en kommende istid."

Noen observasjoner fra Nicolay Stang, Resett 08.04.19: "Det kan synes som vår næringsminister er overrasket over den revolusjonære retorikken som norske kulturpersonligheter bruker i deres støtteerklæring til elevenes skolestreik", <en streik inspirert av "Greta Thunbergs skolestreik for klimaet utenfor riksdagsbygningen i Stockholm ... regissert av en profesjonell klimaaktivist, med koblinger til flere propagandaorganisasjoner" (Erling Marthinsen m.ref. Samhallsnytt fra januar; Resett 25.04.19) Stang:>

"Vi kan betrakte klimasaken uten å sjekke om påstandene som er fremsatt i saken har vist seg å være sanne. Det kan undersøkes hvordan saken har fått gjennomslag. Idéen om at menneskene kan regulere jordatmosfærens temperatur ved å justere utslipp av CO2, har forløpere. På 1800-tallet ga CO2-utslipp mennesker håp om å unnsnippe en ny istid (Svante Arrhenius). Varmeperioden i mellomkrigstiden ga videre håp, og teorien fikk et nytt oppsving med Guy Callendar. Etterkrigstidens kuldeperiode ga imidlertid teoriene et tilbakeslag. Det er blitt hevdet at påstanden om en katastrofal menneskeskapt global oppvarming først slo igjennom på slutten av 1980-tallet (Naomi Klein)."

"Stadig flere forskningsarbeider viser ... at klimaet er lite følsomt overfor CO2. Vi kan derfor stå overfor et skinnproblem. Vi bør også spørre om hvorfor klimasakens grunnleggende problem ikke er allment kjent når dette ifølge kul-

turpersonligheter utgjør "en trussel uten sidestykke i historien". Heldigvis gir underskriverne av den nevnte opprørserklæring et svar på dette. De hevder nemlig at vitenskapen er utvetydig. Det betyr at vitenskapsfolk skal være enige om klimafølsomheten for CO2. Men hvordan kan de være enige når den klimafølsomheten ikke er kjent? I antologien Klima, medier og politikk hvis redaktør, professor ved journalistutdanningen på Oslomet Elisabeth Eide, har underskrevet oppropet, utledes klimatrusselens realitet fra autoritetenes angivelige enighet. Dette er en blanding av to av Aristoteles' falske argumenter nemlig argumentum ad verecundiam og argumentum ad populum. Ettersom alle vitenskapsfolk skal være enige, er debatten over, og det er ikke behov for begrunnelser. Det er nettopp dette som har medført at klimasakens argumenter ikke er kjent. Derfor må en for all del forhindre en åpen debatt som man er dømt til å tape fordi en ikke kjenner argumentene. Det en imidlertid har kjennskap til, er observasjoner som skal bekrefte teorien. Ifølge vitenskapsfilosofen Karl Popper er dette innbegrepet på pseudovitenskap. Å diskutere med en klimaalarmist er som å diskutere med en marxist. Alle hendelser synes bare å bekrefte teorien. Om det blir tørke, flom, varmt eller kaldt, er det uansett bare et tegn på global oppvarming."

Med fingeren i luften heller enn i jorden, viser politikerkorpset handlekraft ved, basert på kvasivitenskap, å løse et kvasiproblem ved å øke el-utslippene og ytterligere forstyrre både magnetosfæren og jordens eget magnetfelt og alt i mellom. "Menneskedannede elektromagnetiske felter spenner fra ekstrem lavfrekvens (assosiert med elektrisitetsforsyninger og elektriske innretninger) til lav, medium, høy og ekstrem høyfrekvens (for det meste assosiert med trådløs kommunikasjon). De potensielle effekter av disse antropogene <"anthropogenic"> elektromagnetiske felter på naturlige elektromagnetiske felter, slike som Schumann Resonansen som kontrollerer været og klimaet, har ikke blitt ordentlig studert." (Planetary electromagnetic pollution: it is time to assess its impact; Priyanka Bandara og David O. Carpenter; The Lancet, Vol.2, Dec.2018)

ENN 'SAMFUNNSKONTRAKTEN'?

Her foregår ett og annet som kunne få flere i tanker om 'brudd på samfunnskontrakten'; forøvrig et begrep hentet fra formørkningstiden.

Mangalwadi igjen (s.324ff): "Mornay fulgte opp Bezas tanker og trakk viktig lærdom fra kroningen av kong Joasj i Det gamle testamentet. Under kroningen ble det inngått en dobbeltpakt ledet av den gudfryktige øverstepresten Jojada. En pakt var mellom Gud og kongen - kongen skulle tjene Gud trofast - mens den andre var mellom kongen og folket. Mornay utledet av dette at folket hadde plikt til å adlyde sin konge, som i sin tur var forpliktet til å adlyde Gud. Når konger var ulydige mot Guds lov i Bibelen og ble urettferdige og undertrykkende, ble folkets ansvar å innskrenke og, om nødvendig, avsette dem. Den amerikanske tanken om at herskeren ikke skulle være konge, men president, kom fra denne boken. En president er bare den første blant likemenn. Han eller hun leder en forsamling av likemenn. Samlet har de mer makt enn presidenten."

"En av de viktigste talsmennene for en bibelsk politisk teori dukket opp et par tiår etter at hugenotter flyktet fra infernøet i Frankrike på 1570-tallet. Den skotske pastoren og teologen Samuel Rutherford ... oppsummerte tankene til Hotman, Beza og Mornay i boken Lex, Rex - The Law and the Prince (Lex, rex - loven og prinsen). Tittelen på Rutherfords bok setter den i klar opposisjon til Machiavellis Fyrsten. Rutherfords tittel kan oversettes med Loven er konge, fordi den definerte moderne demokrati som et styre ved lov, ikke et styre ved monarker eller majoriteter."

"Bibelen er den oftest siterte kilden av Amerikas grunnlovsfedre, etterfulgt av Montesquieu, Blackstone og Locke."

"Frankrike betalte en høy pris for å ha undertrykt reformasjonen. Korrupsjonen i kirke og stat fikk de skarpeste tenkerne til å vende religionen ryggen. Rousseau, for eksempel, innskrenket Mornays dobbelte pakt mellom Gud - kongen og kongen - folket til en "samfunnskontrakt" mellom kongen og folket. Han delte hugenottenes frihetskamp, men definerte frihet som folkets rett til å avsette

konger og adelsmenn når de ble korrupte og undertrykkende. Han utelukket Gud fullstendig. Hans tanker ansporet den franske revolusjon, men siden folket ikke underla seg Guds ord, endte revolusjonen i katastrofe.

Bastillen symboliserer kanskje det aller verste i denne revolusjonen som resulterte i diktatoren Napoleon Bonaparte. Den franske opplysningstidens høysinnede retorikk hadde ingen mulighet til å kontrollere menneskehjertets ondskap. Uten Bibelen ble demokratiet det Platon hadde fordømt som det verste av alle politiske systemer. Napoleon ble et grotesk speilbilde av det autoritære Romerriket på en tid da resten av Europa - ja, store deler av verden - hadde oppdagget et nytt paradigme. Amerika, ikke Frankrike, tente frihetens flamme, fordi landet lot Bibelen forme sin kulturelle etos.

Den britiske statsmannen Edmund Burke, gransket den franske fiaskoen nøye i sin samtid. I "Et brev til et medlem av nasjonalforsamlingen" (1791) skriver Burke: "Hva er frihet uten dyd? Det er den største av alle onder ... det er tøylesløs galskap. Mennesker er kvalifisert for samfunnets friheter i nøyaktig samsvar med deres anlegg for å legge sin egen appetitt i moralske lenker ... Samfunnet kan ikke eksistere med mindre det legges en begrensende makt på viljen og appetitten et sted; og jo mindre som finnes innvendig, desto mer må det være utvendig.""

(Et sveip innom Allan Bloom's *The Closing ...* (p.338). "The first university disruptions at Berkeley were explicitly directed against the multiveristy smorgasbord and, I must confess, momentarily and partially engaged my sympathies. It may have even been the case that there was some small element of longing for an education in the motivation of those students. But nothing was done to guide or inform their energy, and the result was merely to add multilife-styles to multidisciplines, the diversity of perversity to the diversity of specialization. What we see so often happening in general happened here too; the insistent demand for greater community ended in greater isolation." Tilbake til)

Mangalwadi (s.344-5): "Relativisme er den eneste verdien en sannhetsløs kultur kan foreskrive. Det eneste denne "toleransen" har vanskeligheter med å tolerere er Vestens tradisjonelle verdisystem. Godhet og sannhet blir erstattet av skamløshet og perversjon." "Spørsmålet er om Vesten er så ydmyk at den vil vende tilbake til åpenbaringen og gjenfinne troen som skaper håp.

Håp og tillit til at menneskets ånd kan overvinne hindringer var definerende trekk ved moderne vestlig sivilisasjon. Men nå er det sekulære Vesten usikker på om menneskeånden engang finnes, annet enn som et ord. Samtidig er en konsekvens av å benekte sjelen at vestlige filosofer ikke lenger vet hva et "ord" er."

I BEGYNNELSEN VAR ORDET (Joh.1,1)

"Dets gåte er et guddomsord som skaper hva det nevner." (Nicolai Frederik Severin Grundtvig; Vidunderligst av alt på jord er Jesu Kristi rike)

"De siste to århundrene har det vært voldsomme angrep på Bibelen, ikke bare i marxistiske, muslimske eller hinduistiske land. Boken du nå leser startet som en respons til et slikt angrep av Arun Shourie. Bibelen er fortsatt en trussel for dem som ønsker at menneskets autoritet skal erstatte Gud, og for dem som ønsker å bevare undertrykkende kulturer som baserer seg på usannhet og synd. Herr Shourie hadde rett da han pekte på Bibelen som den farligste intellektuelle utfordreren til hindunasjonalisme. Vestlige intellektuelle som vil at mennesker skal være alle tings mål, gjør også rett i å anse Bibelen som en trussel. Bibelen påberoper seg å være Guds ord. Det vil også si at ord, verdier og oppfatninger vil skade oss hvis de ikke er på linje med det vår himmelske Far har sagt er sant og godt." (Mangalwadi s.157)

"Det som, enkelt sagt, preger postmodernismen og vår tid, er forsøkene på å "frigjøre" språket fra de "gamle" tingene, fra fenomenene, fra den "gamle" virkeligheten for å skape en ny virkelighet, dvs. la nye ord og begreper skape en virkelighet som kan erstatte gamle og undertrykkende realiteter <samt her-

under å omdefinere gamle "ord og begreper", fra "ekteskap" til "de fire friheter", for å "skape en virkelighet som kan erstatte gamle ... realiteter".

"Protestene og motstanden ved vestlige universiteter vokser mot dem som bruker tradisjonelle og politisk ukorrekte ord, begreper og beskrivelser i sin undervisning. Slike folk skal ikke ha lov til å undervise, uttale seg eller holde offentlige foredrag, for tilhørerne kan bli traumatiserte og ta skade av erfaringer og informasjon som ikke passer inn i deres virkelighetsforståelse."

"Språkets betydning og språkets makt som politisk, manipulerende redskap øker helt naturlig i samfunn der det største produksjonsområdet er blitt administrative vedtak, tekster, ord og meninger i vid forstand. Men også i det postmoderne, politisk korrekte samfunnet er det den materielle vareproduksjonen som danner den økonomiske, basisen, selv om den bare sysselsetter en minoritet av befolkningen. Og den materielle produksjonens fabrikker og verksteder er i de vestlige, postmoderne samfunnene så effektivisert og automatisert at de tar liten plass. De er dessuten skjult i et hav av administrasjonsbygg og privatboliger, men også skjult fordi store deler av den materielle produksjonen er lagt til utlandet (Kina, f.eks). Samtidens mennesker vokser altså opp i samfunn der det virker som om tingene skaper seg selv og at ord skaper virkelighet. Da er det ikke det minste merkelig at politikerne og de kulturelle elitene i slike samfunn opererer i en slags liksomverden <jf. Stortingets evaluering av norsk krigføring i Libya eller telekom-politikk>, der det ikke er materialiteten som teller, men ordene, ordenes autonomi og ordenes innvirkning på virkeligheten. Det som kalles skravleklassen og denne klassens enestående posisjon i de vestlige samfunnene, som er avskjermet fra den materielle produksjonens verden, er en helt naturlig følge av denne utviklingen. Men den mytologien som disse gruppene og deres allierte utvikler, omfatter langt fra det naturlige. Denne mytologien er i stor grad uavhengig av det som før ble oppfattet som naturlig eller normalt, og disse gruppenes mål er også å transcendere det som er naturlig. Eksempelene på det er legio (særlig innenfor moderne kunst). Her skal bare nevnes ett fra den sosiale verdenen, nemlig menn som mener de er kvinner og kvinner som mener de er menn, såkalte transpersoner, som vil at verden skal bøye seg for deres definisjon av seg selv og at såkalte objektive kriterier ikke gjelder for kjønn. Mannlige transpersoner som mener de er kvinner, vil naturlig nok kreve å få bruke kvinne-toalettene på offentlige steder, og nektes de det, er det diskriminering og menneskerettsstridig. Slik oppløses det gamle samfunnets begreper og referanser, og vi får et samfunn der identitetene flyter, om ikke fritt, så i hvert fall ganske fritt. Og da skal vi kunne velge oss en identitet uten å bli plaget av juridiske og biologiske begrensninger, eller av annet som er "naturlig, objektivt eller normalt." (Arnt Folgerø; Document.no 24.04.19)

"Jeg vet veldig godt at jeg har XX-kromosomer, men det å påstå at det dømmer meg til å være kvinne i verden, er ikke et biologisk faktum, men en aktiv, nedverdiggende sosial handling." (Luca Dalen Espseth, "lektor i naturfag, mastergrad i kjønnsstudier, mann av typen trans"; Kl.k.26.04.19, et par dager etter at red. Mari Skurdal bl.a. siterte prof. Camille Paglia på "den nakne biologiske sannheten er at kjønnskifte er umulig.")

Allan Bloom's *The Closing of the American Mind* utkom 1987; Introduction:

"There is one thing a professor can be absolutely certain of: almost every student entering the university believes, or says he believes, that truth is relative. If this belief is put to the test, one can count on the students' reaction: they will be uncomprehending. That anyone should regard the proposition as not self-evident astonishes them, as though he were calling into question $2 + 2 = 4$. These are things you don't think about... The relativity of truth is not a theoretical insight but a moral postulate, the condition of a free society, or so they see it. They have all been equipped with this framework early on, and it is the modern replacement for the inalienable natural rights that used to be the traditional American grounds for a free society. That it is a moral issue for students is revealed by the character of their

response when challenged - a combination of disbelief and indignation: "Are you an absolutist?", the only alternative they know, uttered in the same tone as "Are you a monarchist?" or "Do you really believe in witches?" This latter leads into the indignation, for someone who believes in witches might well be a witchhunter or a Salem judge. The danger they have been taught to fear from absolutism is not error but intolerance. Relativism is necessary to openness; and this is the virtue, the only virtue, which all primary education for more than fifty years has dedicated itself to inculcating. Openness - and the relativism that makes it the only plausible stance in the face of various claims to truth and various ways of life and kinds of human beings - is the great insight of our times. The true believer is the real danger. The study of history and of culture teaches us that all the world was mad in the past; men always thought they were right, and that led to wars, persecutions, slavery, xenophobia, racism, and chauvinism. The point is not to correct the mistakes and really be right; rather it is not to think you are right at all. The students, of course, cannot defend their opinion. It is something with which they have been indoctrinated. The best they can do is point out all the opinions and cultures there are and have been. What right, they ask, do I or anyone else have to say one is better than the others? If I pose the routine questions designed to confute them and make them think, such as. "If you had been a British administrator in India, would you have let the natives under your governance burn the widow at the funeral of a man who had died?" they either remain silent or reply that the British should never have been there in the first place. It is not that they know very much about other nations, or about their own. The purpose of their education is not to make them scholars but to provide them with a moral virtue - openness."

"The recent education of openness ... It pays no attention to natural rights or the historical origins of our regime, which are now thought to have been essentially flawed and regressive. It is progressive and forward-looking. It does not demand fundamental agreement or the abandonment of old or new beliefs in favour of the natural ones. It is open to all kinds of men, all kinds of life-styles, all ideologies. There is no enemy other than the man who is not open to everything. But when there are no shared goals or vision of the public good, is the social contract any longer possible?"

"It was possible to expand the space exempt from legitimate social and political regulation only by contracting the claims to moral and political knowledge. The insatiable appetite for freedom to live as one pleases thrives on this aspect of modern democratic thought. In the end it begins to appear that full freedom can be attained only when there is no such knowledge at all. The effective way to defang the oppressors is to persuade them they are ignorant of the good. The inflamed sensitivity induced by radicalized democratic theory finally experiences any limit as arbitrary and tyrannical. There are no absolutes; freedom is absolute. Of course the result is that, on the one hand, the argument justifying freedom disappears and, on the other, all beliefs begin to have the attenuated character that was initially supposed to be limited to religious belief.

The gradual movement away from rights to openness was apparent, for example, when Oliver Wendell Holmes renounced seeking for a principle to determine which speech or conduct is not tolerable in a democratic society and invoked instead an imprecise and practically meaningless standard - clear and present danger - which to all intents and purposes makes the preservation of public order the only common good. Behind his opinion there was an optimistic view about progress, one in which the complete decay of democratic principle and a collapse into barbarism are impossible and in which the truth unaided always triumphs in the marketplace of ideas. This optimism had not been shared by the Founders, who insisted that the principles of democratic government must be returned to and consulted even though the consequences might be harsh for certain points of view, some merely tolerated and not respected, others forbidden outright.

To their way of thinking there should be no tolerance for the intolerant. The notion that there should be no limitation on free expression unless it can be shown to be a clear and present danger would have made it impossible for Lincoln to insist that there could be no compromise with the principle of equality, that it did not depend on the people's choice or election but is the condition of their having elections in the first place, that popular sovereignty on the question of black slavery was impermissible even if it would enable us to avoid the clear and present danger of a bloody civil war.

But openness, nevertheless, eventually won out over natural rights, partly through a theoretical critique, partly because of a political rebellion against nature's last constraints." Osv osv.

Men tilbake til Skurdal (Kl.k.24.04.19):

"Camille Paglias syn på saken kommer fram i fjorårets essaysamling "Provocations". Her slår hun fast at "den nakne biologiske sannheten er at kjønnskifte er umulig. Hver eneste celle i menneskekroppen (unntatt blodet) er livet ut kodet med kjønn du er født med". Slikt blir det bråk av.

Debatten om scenenekt handler altså ikke bare om høyrepopulister, men om hvordan ulike verdenssyn støter mot hverandre i dagens opphetede offentlighet. Jeg sier verdenssyn, for jeg mener stridene med transbevegelsen egentlig er en tilspisset versjon av en større uenighet, og at Paglia-saken er et illustrerende eksempel.

Under mye av det Camille Paglia skriver ligger det en overbevisning om at det er noe fast i menneskenaturen. Og heri ligger noe av <det> mest kontroversielle ved hennes tenkning, skal det vise seg."

"Den svenske forfatteren Lena Andersson beskriver fenomenet i en samling kronikker, "Virkeligheten og alt det andre", som utkom på norsk på tampen av fjoråret. I tekst etter tekst går hun i rette med postmodernistisk tankegods som hev<d>er at det fins uendelig mange måter å være menneske og ta inn verden på. Andersson mener på sin side at mennesket har noe bestandig ved seg. Hun leser mange av dagens strider inn i denne grunnleggende uenigheten. For eksempel: Dersom vi tror at språket former verden, blir negative kulturuttrykk eller avvikende meninger farlige. Handlinger og ytringer som ikke tvinger noen til noe, påstås å gjøre andre ufrie ved at de "normerer". Derfor er vår tids melodi en iver etter å lukke, rense, hindre og fjerne, mener Andersson."

Virkeligheten og alt det andre ...; men "if man defines situations as real, they are real in their consequences", som den amerikanske sosialpsykolog William Isaac Thomas gjengis.

"Although our misunderstanding of the past cannot affect the past, it can affect the future, sometimes catastrophically. Human beings have survived too many mistakes and misjudgments to make mere inaccuracy fatal by itself. Yet the fact that nations and whole civilizations have also collapsed, with tragic repercussions lasting for centuries, is a sobering reminder that there is not an unlimited latitude for error or misconception. Sealing ourselves off from reality within a vision risks the kinds of catastrophes that blind rulers have brought down upon themselves and their countries, from the days of the Roman Empire to the cataclysm into which Hitler led Germany. The key factor in these calamities has often been a blocking of feedback from reality, epitomized by the figurative or literal killing of messengers bringing bad news.

Where beliefs are not checked against facts, but instead facts must meet the test of consonance with the prevailing vision, we are in the process of sealing ourselves off from feedback from reality. Heedless of the past, we are flying blind into the future." (Thomas Sowell; Black Rednecks and White Liberals; pp. 290-1)

Der var i Europa 'messengers bringing good news'; Nåden alene, troen alene, (i essens) Skriften alene. Men "likesom de ikke brydde seg om å eie Gud i kunnskap, så overgav Gud dem til et sinn som intet duer"; "Mitt folk går til grunne

fordi de ikke har kunnskap"; "Se, Herrens ord har de forkastet; hvor skulde de da ha visdom fra?"

Det skål bli anderledes: "Ingen skal gjøre noget ondt og ingen ødelegge noget på hele mitt hellige berg; for jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn." "Får da Sønnen frigjort eder, da blir I virkelig fri." (Rom.1,28;Hos.4,6;Jer.8,9;Es.11,9;Joh.8,36)

"Rom oppdro til stadig større trelldom under geistligheten. Lutherkirken oppdro til personlig religion og stadig større kunnskap, hvormed det i tidens fylde måtte følge personlig frigjørelse for kirke og stat." (Ivar Welle; Kirkens historie III; s.87)

"Den nyaste Martin Luther-biografen, Heinz Schilling, minner om at reformasjonen også var ein universitetsrevolusjon som frigjorde lærestaltene i Tyskland og dermed gradvis også i andre land, frå kyrkja sitt grep." "... det at Guds ord måtte opplevast personleg, førte til at den sterkt pietistiske kongen Christian VI, innførte konfirmasjonen i Danmark-Norge i 1736. Konfirmantane skulle nå så langt i kristendoms-kunnskap at dei kunne gjengi Pontoppidans forklaring med eigne ord. Da måtte dei først lære å lesa. Dei kunne ikkje berre lire av seg det presten hadde sagt. Derfor kom den første skulelova med allmenn skuleplikt i 1739.

Etterverknadene av dette var lenge undervurdert."

"Det som verkeleg gjorde lesekunsten til allmenn lærdom, var den første store folkerørsla i Norge, haugianismen, som kanskje er den aller viktigaste årsaka til at grunnlova av 1814 kom i stand. Det var den haugianske forkynninga i luthersk ånd som gjorde norske bønder klar over at deira arbeid var like mykje verdrt som det embetsmennene utretta, og at alle menneske var like for Gud. Hauges skrifter vart trykte i 250.000 eksemplar.

Dermed slår den religiøse vekkinga over i ei ny sosial praksis, som i 1837 gjorde det mogleg å innføre kommunalt sjølvstyre" osv osv. (Edvard Hoem; Kl.k.03.12.16)

A "study by Robert D. Woodberry has demonstrated conclusively that Protestant missionaries can take most of the credit for the rise and spread of stable democracies in the non-Western world. That is, the greater the number of Protestant missionaries per ten thousand local population in 1923, the higher the probability that by now a nation has achieved a stable democracy. The missionary effect is far greater than that of fifty other pertinent control variables, including gross domestic product (GDP) and whether or not a nation was a British colony." (Rodney Stark; How the West Won; p.367)

"Matthew Harris, a well-known UK politician, author and journalist, wrote a remarkable piece in London's The Times <The Times Online, 27.12.08> titled, "As an atheist I truly believe Africa needs God" and subtitled: "Missionaries, not aid money, are the solution to Africa's biggest problem - the crushing passivity of the people's mindset.""

"Now a confirmed atheist, I've become convinced of the enormous contribution that Christian evangelism makes in Africa: sharply distinct from the work of secular NGOs, government projects and international aid efforts. These alone will not do. Education and training alone will not do. In Africa Christianity changes people's hearts. It brings a spiritual transformation. The rebirth is real. The change is good."

Parris says that he used to say it was a pity that "salvation is part of the package", and though he could see how "Christians black and white, working in Africa, do heal sick, do teach people to read and write", he "would allow that if faith was needed to motivate missionaries to help, then, fine: but what counted was the help, not the faith."

However, Parris now says, "This doesn't fit the facts." He explains how Christian faith helps the poor not just because it motivates the missionary to help in practical ways, but because "it is also transferred to his flock. This is the effect that matters so immensely, and which I cannot help observing."

(Carl Wieland; One Human Family; pp.343-4; Wieland p.346-7:)

"Though our Western society still lives off the accumulated 'capital' of its biblical heritage, this is rapidly being depleted. The influential people in any culture, the movers and shakers, are the ones most likely to have been exposed to higher education. Nowadays, that means they are the most exposed to the sort of teaching that reinforces an evolutionized, anti-Christian worldview. This is likely the greatest single factor behind the decline of Christian influence in the West"; mao "behind the decline of" det vi kjente som "the West".

Søren Krarup; Det moderne sammenbrud (2.udg.s.210-2): "Guillotinen er 1789. Gulag er 1984. Dette årstal som betegnelsen for den revolutionære humanismens sidste konsekvens og ideelle samfund blev formet af George Orwell, der i den spanske borgerkrig havde fået sine socialistiske idealer revideret, og med ubønhørlig redelighed tænkte han derefter sin kritik til ende og tegnede billedet af de tilstande, der hersker, hvor mennesket er totalt omsluttet og opslugt af det totalitære samfund, som ser alt, kontrollerer alt og dirigerer alt. Den humanistiske konsekvens. Og derfor: den dæmoniske humanisme: det moderne helvede. I sit essay om "Det engelske folk" fra 1947 havde Orwell tillige peget på det egentlige og afgørende modsætningsforhold i de sidste århundreders europæiske åndshistorie. Han skrev nemlig her om sine landsmænd: "I een henseende er det brede engelske folk stadig mere kristent end overklassen og sandsynligvis også mere end nogen anden europæisk nation: Det godkender ikke den moderne magtpolitik under nogen form. Skønt det er praktisk talt uvidende om kirkens formulerede doktriner, holder det fast ved en, der aldrig er blevet formet i ord, fordi den er blevet taget for givet, nemlig at magt er ikke ret. Det er her, svalt mellem intelligensen og det brede folk er størst. Lige siden Carlyle, men særlig i den sidste menneskealder har den engelske intelligens været tilbøjelig til at hente sine ideer fra det øvrige Europa og er blevet påvirket af tankevaner, der oprindeligt stammer fra Machiavelli. Alle de -ismer, der har været på mode den sidste snes år: kommunisme, fascisme og pacifisme er i sidste instans former for magtdyrkelse. Det er karakteristisk, at den marxistiske version av socialismen her i landet i modsætning til de fleste andre lande har fundet sine ivrigste tilhængere blandt middelklassen. Dens metoder, omend ikke dens teorier, er klart i strid med det, man kalder den borgerlige moral, og i moralske spørgsmål er det proletarerne, der er borgerlige".

Det er rigtigt set og sagt - ikke blot i Orwells understregning af, at det er kristendommen, der er den moderne totalitarismens egentlige modstander, men også i hans forståelse af, at modsætningen mellem totalitarisme og kristendom er modsætningen mellem overklassen og underklassen, mellem en åndshovmodig og derfor herskesyg klasse af intellektuelle ideologer og det brede, almindelige folk, hvis forestillingsverden og holdning stadig er bestemt af kristendommens sondring mellem godt og ondt, sandhed og løgn, ret og magt. For at indføre deres humanistiske paradisi må ideologerne derfor have ombragt folket via en hensynsløs omskoling. En forudsætning for det klasseløse samfund er likvidationen af den menige mand. Russlands historie siden 1917 er beretningen herom - fortalt af bl.a. Solsjenitsyn. Det almindelige menneskes moralske anstændighed er aldeles uforenligt med den revolutionære humanisme. Hvor folket kender forskel på sandhed og løgn, er folket endnu ikke modent til 1984. Og den intellektuelle overklasse af humanistiske ideologer vil derfor arbejde ihærdigt fra generation til generation på at udrydde det tavse flertals dybt liggende og ofte ubevidste anstændighed og erstatte den med en ideologisk bevidstheds amoralitet. Derom handler den europæiske åndshistorie fra 1789 til i dag."

Historie - europeisk åndshistorie fra 1789 ...

"I begyndelsen skapte Gud himmelen og jorden...; 1.Mos.1,1; "In the beginning God".

"Evolutionists have a most amazing faith. They believe that people have evolved up from the ape (or something like an ape), that apes and other mammals have evolved from amphibians, amphibians from fish, fish from some unknown phy-

lum of multi-celled invertebrates, that invertebrates in all their phyla evolved from some unknown protozoan, that some other unknown protozoan evolved from complex chemicals, and that the complex chemical elements evolved from the simplest chemical element of all, namely hydrogen.

The operative word in the above sentence is believe. There is no evidence for this remarkable chain of events... This remarkable chain of events is in reality nothing but a remarkable statement of faith in the great god "hydrogen," the elemental substance that is supposed to be the father and mother of us all! Thus, hydrogen, the simplest chemical element, is "a colorless, odorless, tasteless gas which, given ten billion years or so, produces people." That quaint definition, originally suggested by the late creationist astronomer George Muller, is a cogent summary of the faith one must exercise in order to be an evolutionist."

"Thus, we are left with hydrogen as the originator of everything else, even though we don't know how it did this. As an article of faith, we are asked simply to intone the evolutionary mantra: "In the beginning, hydrogen."

That belief is supposed to be more credible than "In the beginning God created." One wants to be charitable, but it is hard for the Christian not to recall certain Scriptures at this point. For example: "... because they received not the love of truth, that they might be saved. And for this cause God shall send them strong delusion, that they should believe a lie" (2 Thess. 2:10-11). "Professing themselves to be wise, they became fools, And changed the glory of the uncorruptible God into an image made like to corruptible man" (Rom. 1:22-23)."

Skriver Henry M. Morris; Defending the Faith; pp.149-2.

Morris skriver (1999; Defend...; pp.115-9): "... now a strange new form of agnosticism is making inroads among left-leaning intellectuals, associated with the "postmodernism" of the so-called "Generation X." The new agnosticism holds that one cannot really know anything at all!"

"To the postmoderns everything is relative. What may be true or right for one person may not be true or right for the next. Ethics is a matter of taste, and what's right is merely a pragmatic question of what works."

"It seems that these postmodern liberals not only reject Christianity, but science as well, especially when its findings and theories are presented as objective truth. "Although these notions are often expressed in a mind-numbing "postmodern" jargon, at bottom they're pretty simple. We can sum them up in one sentence. Anybody who claims to have objective knowledge about anything is trying to control and dominate the rest of us." "And though all fields of science are suspect, what most left-wing anxiety centers on is biology. <Matt Cartmill>" In a well-reported example, social psychologist Phoebe Ellsworth encountered an unexpected reaction when giving an interdisciplinary seminar lecture on human emotions. When she first mentioned "experiments," audience members objected that the experimental method was merely a power-grabbing device by white Victorian males. Then, when she countered by reminding them that this scientific method had led to the discovery of DNA, the dialogue was terminated when the audience expressed strong disapproval of anyone who "believed" in DNA!"

"In fact, it is hard to pinpoint just what they do believe. As noted above, Thomas Johnson (a professor teaching in the Czech Republic) calls it a "many-headed monster." They are against Darwinism and against capitalism and against Christian moral constraints, but they all seem to favor feminism, multi-culturalism, and situational ethics. Otherwise they are an extremely heterogeneous group."

Wieland skrev om "the sort of teaching that reinforces an evolutionized, anti-Christian worldview ... the decline of Christian influence in the West"; Morris om at "The new agnosticism holds that one cannot know anything at all"; Bloom: "The purpose of their education is not to make them scholars but to provide them with a moral virtue - openness."

Lengre tilbake, i 1840, skrev sveitsiske Louis Gaussen boken Théopneustie, dvs.

Gudåndet, God-Breathed: "... in a few short years both the doctors and the disciples will be laid in the tomb, they shall wither like the grass; but not one jot or tittle of that divine book will then have passed away; and as certainly as the Bible is the truth, and that it has changed the face of the world, as certainly shall we see the Son come in the clouds of Heaven, and judge, by his eternal Word, the secret thoughts of all men! "All flesh is as grass, and all the glory of man as the flower of grass. The grass withers, and the flower thereof falls away: but the Word of the Lord endures forever. And this is the word which by the Gospel is preached unto you;" this is the Word which will judge us."

Morris (pp.118-9): "The world, represented in the <Roman> governor who delivered the world's Creator to be crucified, may ask sarcastically: "What is truth?" (John 18:38). But we can answer back, with Christ "Thy word is truth" (John 17:17). Christ also claimed: "I am the truth" (John 14:6). And we can say with the Psalmist: "Thy word is true from the beginning: and every one of thy righteous judgments endureth for ever (Ps. 119:160)."Therefore I esteem all thy precepts concerning all things to be right; and I hate every false way" (Ps. 119:128)."

"Og: Du, Herre, grunnfestet i begynnelsen jorden, og himlene er dine henders verk; de skal forgå, men du blir, og de skal alle eldes som et klædebon, og som en kåpe skal du rulle dem sammen, og de skal omskiftes; men du er den samme, og dine år skal ikke få ende."